

Pravica do plače v slučajih nezgod ali bolezni, katerih uslužbenec ni sam kriv, ne izključuje pravice, ki jo uslužbenec ima do odškodnine za škodo ali zgubo, ki jo je pretrpel tekom svoje službe pri delodajalcu

Vesti iz Organizacij

PRIREDITEV ZA "SLOVENSKI LIST"

V NEDELJO 20. OKTOBRA v ulici ALSINA 2832, bo imel "Slovenski Dom" za sklad "SLOVENSKEGA LISTA", večjo prireditev s sodelovanjem tudi drugih društev.

Na sporedu bo poleg moškega in mešanega ter mladinskega zbor, tudi en duet in solospeli, nakar že zdaj opozarjamo vse rojake in rojakinje.

Naročniki in naročnice agitirajte že sedaj za to prireditev. Od vas je mnogo odvisno, da bo prireditev dobro izpadla. V interesu je to tudi vas samih, ker boste v tem slučaju pripomogli k rednemu izhajanju lista.

S tem, naročniki in naročnice, da boste delali reklamo pri vaših znanih, da bodo posetili prireditev v čim večjem številu, imeli boste zadoščenje tudi vi, ker je pobuda za to prireditev prišla iz vaših vrst.

Prepričani smo, da boste napravili vse, kar je v vaši moči, da bo prireditev gmotno in moralno dobro uspela.

Na prireditvi bo tudi srečanje. Naročniki in naročnice, poskrbite za kake dobitke!

SOKOL DOCK SUD - BOCA POSTAVI KRALJU ALEKSANDRU SPOMINSKO PLOŠČO

Ob priliki obletnice tragične smrti kralja Aleksandra Zedinitelja, mu bo Sokol Dock Sud-Boca odkril, v nedeljo 13. okt. ob 10.30 uri dop. v Pantheonu "Jugosl. društva vzajemne pomoči", spominsko ploščo.

Sokol Dock Sud-Boca prosi vsa jugoslovanska društva in izseljenke, da se tega odkritja v obilnem številu vdeležijo.

PRIREDITEV GOSPODAR. PODP. DRUŠTVA V VILLI DEVOTO

V nedeljo se je vršila prireditev Gosp. podp. društva Slovencev v Villi Devoto. Kljub izredno slabemu vremenu je bila prireditev dobro obiskana.

Skoro vse točke sporeda te prireditve so bile podane od naraščajočega tega društva in reči se mora, da so se tudi prav dobro izkazali. Dvospev "Ptici", ki so ga peale dve deklici, zasluži pohvalo. Tudi igralci in igralke igre "Bedak Pavlek", so se dobro odrezali. Žal le, da ni bil nekoliko bolj razsvetljen oder, ko se je dejanje vršilo v gozdu.

Maske so bile dobre, le beračica je bila veliko premlada.

V splošnem se mora povdariti, da je bila prireditev res nekaj lepega. Seveda gre za zasluga požrtvovalnosti gospe Bajtove, ki je naraščaj za to pripravila.

Na prireditvi je nastopil tudi mešan društveni zbor, ki je pod vodstvom pevovodje Trebšeta zapel tri pesmi: "Bori", "Barka" in "Triglav". Zapeli so dobro, za kar jih je občinstvo pohvalilo z burnim ploskanjem.

Prireditve "Slovenskega doma"

V NEDELJO 22. SEPTEMBRA bo v društvenih prostorih, ulica Gral. Cesar Díaz 1657 DOMAČA ZABAVA.

V NEDELJO 20. OKTOBRA bo velika PRIREDITEV za "Slovenski list" v ulici Alsina 2832.

V NEDELJO 1. DECEMBRA, katerega dne praznujemo "Izseljenski dan" in "Zedinjenje" se bo vršila proslava teh dveh dnevov tudi v ulici Alsina 2832.

Prireditev "Slovenskega krožka" v Montevideu

V nedeljo 22. sept. se bo vršila v dvorani bivšega "Centro Asturiano", ulica Cerrito 184 v Montevideu, velika

Spomladanska prireditev

s sledečim sporedom:

1. Koračnica, igra godba "Slov. Krožka"
2. Nagovor predsednika društva.
3. a) F. Ferjančič: Sijaj, sončice; b) Jos. Klemenčič: Oj, pogledite ptičke; poje mešani zbor.
4. Vicente Medina: Cuentame viajero; deklamira Lila Plesničar.
5. a) Emil Adamič: Fantu; b) Vasilij Mirk: Katrica; poje mešani zbor.
6. I. Gerbič: Slov. narodne pesmi; izvaja na klavirju Albina Vrabl.
7. Deklamacije šolskih otrok.
8. "POGODEBA", burka s petjem v dveh dejanjih.

Po sporedu ples in prosta zabava. Vstopnina: Moški \$ 0.50; ženske \$ 0.25.

Začetek ob 4 uri popoldne.

K obilni udeležbi vabi

ODBOR

Prireditev

Jugoslovanska Komisija F.O.A.-R.E. bo priredila drugo veliko zabavo dne 28. septembra ob 9 uri zvečer, v dvorani XX de Setiembre, ulica Alsina 2832; na kateri bodo sodelovala sledeča društva: Sokol Buenos Aires I., Sokol Dock Sud-Boca, Ljudski Oder, Jugoslovanski demokratiški Klub, Ivan Cankar in slovit Kubikov zbor.

Čisti dobiček te prireditve je namenjen v pomoč bivšim jugoslovanskim prostovoljcem, ki so se borili v Španiji in se sedaj nahajajo v Franciji.

Od prve prireditve je bilo odposlano, potom B. Holandés, denarno nakazilo sledečim: Srečku Mermolja, frankov 400; Henriku Znidaršič, frankov 400; Pašku Mrduljaš, frankov 400 in Petru Depčević, frankov 400. 178.40 frankov pa na naslov Cuartier C, baraca 47, Camp. Du Vernet Ariège, Francija.

Tajnik Anton Kovačević.

Domača zabava

"Slovenski Dom" bo priredil dne 22. SEPTEMBRA t. l. lepo domačo zabavo, na kateri se bo podalo igro "STARINARICA". Ta dan bo zopet nastopil poleg mešanega zbora tudi mladinski zbor, ki se je že tako zelo prikupil našemu občinstvu. Mladinski zbor bo zapel sledeče pesmi: "Oglar", "Dekle moja" in "Venček narodnih", kar pomeni, da pač dobro napreduje.

Po sporedu bo prosta zabava in ples.

Ker je slovenski orkester "Istra" zaposlen ta dan drugod, bo pri tej domači zabavi igral "Češki" orkester.

Rojaki in rojakinje! Posetite v velikem številu to domačo zabavo, kjer se boste počutili kakor doma in boste deležni obilnega razvedrila in užitka.

Opis igre Starinarica

Hiša doktorja Dolnika je pravi muzej. Nakopičenih je v njej kar cela skladnica starinskih reči. Dolnik, z ženo Amalijo, imata pod pokroviteljstvom šestnajstletno nečakinjo Slavko. Živahno dekle, ki sanjari med vso to šaro o romantičnem življenju in ljubezni. Vedoč, da bi ji stric gotovo delal zapreke zamolči celo teti, da ima ljubčka in tako tuhta kako bi se mogla z njim skrivaj sestati.

Dogovorila sta se, da ji on za igrovor pošlje kot na ogled zlati nakit in po istem slugi mu bo pa ona sporočila, če je sama. In res je zgledalo, da bo šlo vse po sreči; stric je odšel k nekemu bolniku in teta se mudi na vrtu.

Pa je že tako, da človek obrača a Bog obrne. Stric Dolnik se namreč vrne pred časom in zagleda na mizi nakit katerega spozna za istega, ki ga je njegovi ženi, predno se je z njim poročila podaril njen bivši oboževalec. Takoj je ogenj v strehi! Ljubosumje in zmešnjava. K sreči se pa stvar razjasni in v največje veselje Slavkino srečno konča.

Načelnik

Premestitev pisarne Kr. poslaništva

S 28. avgustom so bili uradi Kr. jugoslovanskega poslaništva premešeni iz ulice Charcas na Avda. de Mayo 1370/III. sobe št. 7 do 12.

U. T. (Rivadavia) 37-4551.

V teh prostorih se torej od 28. avgusta dalje sprejema stranke, kar naj izseljenci vzamejo na znanje.

Uradni sedež poslaništva bo še nadalje v ulici Charcas, samo pisarne in uradi za sprejemanje strank bodo premešeni v avenida de Mayo.

"Slovenski Dom"

bo priredil v

NEDELJO 22. SEPTEMBRA

ob 5 uri popoldne, v svojih prostorih, Gral. César Díaz 1657

s sledečim sporedom:

DOMAČO ZABAVO

1) Fr. Ferjančič: VENČEK NARODNIH; meš. zbor.

2) N. N.: OGLJAR; mladinski zbor.

Nato se bo vršila igra enodejanka:

"STARINARICA"

O SEBE:

Dolnik, zdravnik ..... Ivan Bergine
Amalija, njegova žena ..... Irena Jekše
Slavka, nečakinja ..... Vida Kjuder
Belec, pravnik ..... Emil Lozej
Mrak, sluga ..... Mirko Peljhan
Kmetica ..... Fani Lakner
Erna Paškulin

PO SPOREDU PROSTA ZABAVA IN PLES DO 11 URE

SVIRA "ČEŠKI ORKESTER"

Vse rojake in rojakinje vljudno vabi

ODBOR

Naša mlada dekleta s Paternala, ki se bodo predstavila občinstvu na prireditvi "Slovenskega doma"

Listnica uredništva

J. T., Buenos Aires. — Prejeli prepozno, ko je bil že v tisku članek o istem vprašanju.

Dopisnikom. — Prijatelji dopisniki, na delo! Slovenski list bi rad objavil dopise iz vseh krajev Argentine, in Južne Amerike sploh, kjer žive naši izseljenici. Sporočite, kako se kaj imate, kako je z vašimi organizacijami, kako je z delom in službo, kako vpliva evropska vojna na razmere v vašem kraju. Uredništvo vam bo hvaležno za taka poročila.

SPREJEMANJE NAROČNIN ZA SLOVENSKI LIST

Po sklepu odbora S. D. in konsorcija, določen je za pobiranje naročnin in denarja za oglase, dosedanjí pobiralec Josip Zlobec.

Poleg omenjenemu pa se zamore plačati naročnino in druge prispevke za Slov. list tudi še Josipu Švagelj, Francu Lakner na Banki Germaniki, Andreju Škrbecu na Banki Holandés ter Janezu Hladniku, izseljenskemu duhovniku.

"SLOVENSKI DOM"

Gral. César Díaz 1657 — U. T. 59 (Paternal) 3667 — Buenos Aires

PROSTORI: odprti za članstvo vsak dan od 7. ure zvečer naprej, ob nedeljah in praznikih pa ves dan.

PEVSKE VAJE: vsak petek in nedeljo.

DRUŠTVO PRIREJA: domače zabave in večje kulturne prireditve ter nastopajo zbori in solisti od časa do časa na jugoslovanski radio-ur.

DRUŠTVO RAZPOLAGA: s kakimi 900 knjigami ter se prečita letno okrog štiristo.

DRUŠTVO RAZPOLAGA: s krogličščem ter drugimi igrami za moške, ženske in otroke.

POSTANI ČLAN tudi ti ter sodeluj in poslužuj se v društvu onega, za kar čutiš največ veselja!

"Slovenska Krajina"

V A B I

na svojo PRVO KULTURNO PRIREDITEV, katera se bo vršila v soboto 23. SEPTEMBRA ob 20.30 v salonu "Cosmos-bar", ulica Fac. Quiroga 1465 na Dock Sudu.

Spored:

1. Burka v dveh dejanjih:

Trije tički

RAZDELITEV VLOG:

Gostilničar Jarm ..... Martin Knstee
Spela, njegova žena ..... Angela Seruga
Krojač Iglac ..... Jože Gelt
Urar Zajc ..... Martin Gjorek
Piskrovez Strmencelj ..... Jože Ivanič
Sodnik ..... Adalbert Preininger
Peter, sodni sluga ..... Joško Ivanič
Stražnik ..... Ivan Balazic

2. Zbor zapoje nekaj pesmic.
3. Zrebanje z lepimi dobitki.
4. Šaljiva pošta.

Po končanem sporedu prosta zabava in ples do jutra.

VSTOPNINA: za moške \$ 1.—; za ženske \$ 0.50. Članice prosto.

Ne zamudite prilike gde boste se nasmejali do srca.

Vas vljudno vabi

ODBOR

Slovenci doma in po svetu

PRIMORSKE VESTI

STARI BOLAFFIO UMRL

(Spomini na uglednega Ajdoveca - Žida)

Jakob Bolaffio, čigar spominu veljajo te vrstice, je bil dolgo dobo let ajdovski podžupan in kot tak je zastopal občino skoro pri vsaki cesarski slavnosti. Ker je bil Jud, ga je občinski odbor s posebnim veseljem določil za svojega zastopnika pri cesarskih mašah.

Na svoje ajdovsko poreklo je bil stari Bolaffio zelo ponosen. Večkrat je poredno rekel: "Mi Ajdovci smo fejsť fantje, samo lump, kdor nas hvali!" Rad in šaljivo je pripovedoval, kako je z Ajdovec igral kvarte, z njimi prepeval podoknice in se ženo itd. Ajdovski župnik bi pa znal povedati, koliko je Bolaffio daroval njemu za najbolj potrebne v fari.

Bil je Italijan stari Bolaffio, a Slovencem zelo pravičen. Ni odobral raznih ukrepov proti nam in je z zanimanjem sledil našemu gospodarskemu in kulturnemu gibanju. Na nekatere naše liste kot na "Gospodarski list", je bil naročen, druge je kupoval; ko smo jih izgubili, se je z nami vred hudoval. Ko smo ustanovili "Gor. Mohorjevo društvo", ga je nekdo podražil, če ne bi pristopil kot ustanovni član in plačal 100 lir enkrat za vselej. Smehljaje se je odgovoril, da bi že plačal 100 lir, a da ga moramo oprostiti tistega očenaša, ki naj ga vsak ustanovni član zmoli v stolnici pred podobo sv. Mohorja in Fortunata.

Bolaffio je bil glavni zastopnik Jadranske zavarovalne družbe (Societá Adriatica di Sicurtá) v Gorici in je na tem mestu našim kmetom mnogo pomagal. Bil je pošten in je raje oškodoval zavarovalnico kot oškodovanca. Marsikje je zaprl eno oko, zlasti v letih, ko so hiše gorele po vrsti. Rekel je: "Jaz teh ljudi ne bom sodil, saj jih bo Bog! Zavarovalnica pa je bogata."

Kot smo že povedali, je bil Bolaffio Jud, toda pravoveren Jud. Vsako soboto je šel v sinagogo in je bil tudi v židovskem cerkvenem odboru v Gorici. Nasproti drugim veroizpovedim je bil strpen. Značilen je zanj primer, ki se je pripetil pred kakimi 30 leti. V Podragi pri Vipavi se je nekdo nekoliko skregal z g. župnikom in sklenil, da prestopi v drugo vero, in sicer v židovsko. Poslal je tozadevno pismo židovski cerkveni občini v Trst. Tega je odstopila goriški cerkveni občini, ki ga je izročila g. Bolaffiu, ki je kujažočemu se katoliškemu verniku takole pisal: "Dragi gospod! Prejeli smo

pismo, ki ste ga poslali naši občini v Trst. Če vam je kaj za vero, potem ostanite v svoji, ki je dobra; če vam pa za vero ni mar, potem Vas tudi mi ne maramo."

Pri Legiši poleg "Zlatege jelena" v Gorici, kjer je po vojni bival, je kupil vsak dan koruzni kruh, potem pa prišel v kavarno in tam pripovedoval svoje doživljaje. Še na stara leta je rad kvartal, posebno tarokiral in enkrat mi je pravil, da je prejšnji dan igral s trojico svojih prijateljev in vsi štirje skupaj so imeli 329 let. On je bil najmlajši in jih je zato tudi obral, in sicer za celih 162 stotink.

Ob priliki sem ga vprašal, če se bo tudi on preselil v židovsko Palestino? "Ma kej ste neumen, če bomo sami Židje vkup, koga peč bomo sleparili?", me je nagajivo zavrnil po vipavsko.

Ko so izšli protižidovski zakoni, je bil globoko užaljen. Kar obolel je, ljudi se je izogibal, v kavarno pa itak ni smel, ker je bilo nezaželjeno. Najhuje ga je pa zadelo, ko je moral odpustiti svojo dolgoletno slovensko služkinjo, ker Židje v Italiji ne smejo imeti slug arijske krvi. Svetoval sem mu, naj vloži prošnjo in mu bodo gotovo pustili služkinjo, ker jo ima že dolgo in ima sam že 80 let. "Jaz nisem nikdar nikogar prosil za uslugo, tudi sedaj ne bom!" mi je užaljeno odvrnil.

Potem ga več mesecev nisem videl, pred kratkim sem pa zvedel, da je že pred časom umrl.

Zapustil nas je poštenjak!

POBEGNILA OD DOMA

Idrija. — Od doma je neznano kam odšla 10-letna Marica Vončina, hči rudarja Sumija, da je pobegnila z neko cirkuško družino, ki se je pred dnevi mudila v našem mestu. Dosedanja poizvedovanja za njo so bila brezuspešna, vendar domači upajo, da se bo končno le vrnila domov.

SMRTNA KOSA NA PRIMORSKEM

V Ilirski Bistrici je 11. maja zjutraj umrla zadeta od kapi Hodnik Luiza, rojena Bizalj, po domače Hodnikovka. Svoj čas je službovala v sosednjem Trnovem kot učiteljica in je bila daleč naokrog znana kot dobra gospodinja, prijazna, zlasti pa naklonjena revežem. Pogreb je bil 12. maja popoldne ob številni udeležbi Bistričanov in okoličanov.

Idrija, junija 1940. — Te dni je po dolgi in mučni zavrtni bolezni umrla v najlepših dekliških letih Mara Lapajnetova, hči Ferdinanda, rudarja iz Novega Marofa. Tovarišice so ji priredile lep pogreb. Naj v miru počiva!

NOVI DOKTORJI

Na vseučilišču v Padovi so bili za doktorje prava proglašeni naslednji naši rojaki, ki so tam dokončali svoje visokošolske študije: Stanko Šoban iz Lokave pri Ajdovčini, Jakob Kandut iz Ukeve pod Sv. Višarjami, Bogomil Vičič iz Ilir. Bistrice.

Mladim doktorjem prav iskreno čestitamo!

PREZGODNJI GROB

V Kobaridu je v sredo dne 19. junija zvečer nenadoma izdihnila svojo mlado dušo gđ. Vida Uršič iz znane Jeromove hiše. Dobra mladenka, ki je štela komaj 25 pomlad, je bila zadnje dni sicer nekoliko potrta, vendar nihče ni slutil kaj hujskega, saj je še deset minut pred smrtjo prevajala očetu nekaj iz italijanščine. Njena nepredvidena smrt je bridko odjeknila v vsej župniji, ker so veselo Vido imeli vsi radi. Njen pogreb v petek popoldne je bil zato nad vse lep, veličasten. Sovrstnice — in prihitele so tudi mladenke visoko izpod Krna — so obsule njeno krsto z venci in s cvetjem ter so jo v velikem številu spremljale na zadnji poti. Blago, pošteno dekle, počivaj v miru, preizkušeni družini pa naše sožalje!

DEKLICA UTONILA V NARASLI VETOJBICI

Zadnje sredo, 26. junija, predpoldne je desetletni Cvetko Krajnc iz Šempetra pri Gorici v spodnjem koncu vasi ob cesti, ki gre proti Vtojbi, nakladal na bregu narasle Vtojbičice pesek v samokolnico. Na nasprotnem bregu ozke struge je prišla k potoku njegova sedemletna sestra Ana Marija. Zaradi dežja je bila zemlja zmehčana in opolžka, nesrečnemu otroku se je zdrnilo in padel je v razdivjano vodo. Ko je korajžni Cvetko zapazil sestrično nesrečo, je takoj planil v vodo, da bi jo rešil. Njegove moči pa niso bile zadostne, hkrati sta se oba potapljala. V tem hipu je prišel mimo sosedi Vojgrskega. Slišal je obupne klice in spoznal grozno nevarnost. Brez oklevanja je skočil v vodo na pomoč. Kljub vsemu prizadevanju se mu pa žal ni posrečilo rešiti obeh, ampak samo fantka, ubogo punčko so našli in potegnili na suho šele drugo jutro. Huda nesreča je pretresla vso vas, ki toplo sočustvuje s težko prizadetimi starši.

NASLEDNIK MSGR. A. BERLOTA V GORIŠKEM STOLNEM KAPITLJU

Naslednik msgr. eBrleta v goriškem stolnem kapitlju je postal msgr. dr. I. Butto. Mesto mu je podelil v sporazumu s stolnim kapiteljem goriški nadškof msgr. Margotič. Novi stolni kanonik je doma v

videmski nadškofiji. V Gorico je prišel iz Sicilije, kjer je upravljal neko majhno škofijo. Poklical ga je nadškof Margotič, ki ga je imenoval za ravnatelja centralnega bogoslovnega semenišča. Msgr. Butto je tudi papežev hišni prelat in je bil že častni kanonik goriškega kapitlja. Uživa veliko zaupanje svojega nadškofa in ima tudi pri civilnih oblasteh velik ugled.

O BOMBARDIRANJU TRSTA IN DRUGIH KRAJEV

Številni listi so poročali, da so angleški bombniki pred časom napadli in poškodovali Trst, Tržič, razne kraje in postojanke na Krasu in tudi novo elektrarno v Plavah, katero so baje uničili. Ta poročila pa niso točna. Do sedaj je bil v naših krajih izveden napad na Margero, predmestje Benetk, kar je bilo tudi uradno javljeno. Elektrarna v Plavah, ki je, kakor smo jo pred kratkim opisali, v celoti vklesana v pobočje ajbskega hriba, bo v kratkem začela z obratovanjem.

LOG POD MANGARTOM

V 64 letu starosti je umrla dobra mati Amalija Mladič. Poročena je bila z Rihardom Mladičem, ki je pred nekaj leti umrl v Ameriki. Kljub temu, da je bil njen mož dolgo let odsoten, je skrbno vzgojila svojo družino. Ena izmed hčerk gospodinji v znani gostilni pri Martinu v Srednjem Logu. Blagi pokojnici naj sveti večna luč, žalnojočim ostalim naše iskreno sožalje!

VOJNA ZAHTEVA ŽRTEV

Od 1. julija ne kuhamo več kave in jemo kruh iz enotne moke. Tudi tobak in razni tobačni izdelki so se podražili. Vse te neprijetnosti pa prinašajo ljudje brez nevolje, ker vedo, da vojna zahteva žrtev.

NESREČA

45 letna Katarina Bremec iz Lokave nad Čepovanom je delala pri nekem posestniku v Štandrežu pri Gorici. Po večerji je odšla na domači skedenj k počitku. Zaradi teme je stopila v prazno in padla v spodaj ležeči hlev. Poklicati je bilo treba "Zeleni križ", ki jo je prepeljal v goriško bolnišnico. Zdravnik je ugotovil, da se je ranila na tilnik in pretresla možgane. Njeno stanje je zelo nevarno.

Slov. Babica

FILOMENA BENES-BILKOVA
Ordinira od 9 zjut. do 9 zvečer
LIMA 1217 — BUENOS AIRES
U. T. 23 - Buen Orden 3389

Aleksander Štoka

STAVBENO TEHNIŠKO
PODJETJE

Se priporoča našim rojakom.

ALVAREZ THOMAS 1035

U. T. 54 - 2756

Buenos Aires

KOROŠKI DROBIZ

Zaradi številnih vpoklicev mož in fantov je prešlo glavno breme slovenskega kulturnega udejstvovanja na Koroškem na žene in dekleta. Kaže, da se bodo dekleta obnesla zlasti v narodno najbolj ogroženih krajih. Kakor posnemamo iz "Koroškega Slovenca" so občni zbori slovenskih kulturnih društev na Brdu pri Šmohorju in v Šmihelu pri Pliberku, naslednjo nedeljo pa v St. Tomažu nad Celovcem in v St. Petru na Vašnjah nad vse lepo uspeli. Vsi ti občni zbori so bili povezani z materinskimi proslavami z bolj ali manj pestrim sporedom. Na Brdu je bil hkrati tudi občni zbor za slov. društvo v Melvičah. Spored je bil izpolnjen z deklamacijami in petjem, poleg tega je govoril tudi zastopnik prosvetne centrale. Drugod so bili na sporedu tudi krajši prizori ter nastopi tamburašev in tamburašic.

V Bilčovsu je bila materinska proslava, pri kateri so sodelovali predvsem otroci. Tudi v Svečah je bila lepa materinska proslava, na kateri so nastopali slovenski otroci in se z ljubkimi deklamacijami poklonili slovenskim materam.

Zadnji teden v maju je prišlo na Koroško 270 otrok iz Bavarske. Za več tednov bodo nastanjeni pri zasebnih družinah. Istočasno odhaja na letovanje 253 koroških otrok v razne kraje Nemčije.

Dne 6. maja je bilo na južnem Koroškem otvorjenih 80 otroških vrtec, ki jih vodijo nemške učiteljice.

Policija je dognala, da sta mizar-skega pomočnika Franca Urbančka, ki so ga našli v Beli mrtvega, umorila njegova žena in njen ljubček. 20. aprila je Urbančkova žena naročila svojemu možu, naj ji pomaga prinesiti vrečo krompirja, ki ga je kupila onstran Bele. Ko je mož nosil krompir, ga je iz zasede napadel ljubček njene žene, nakar sta ga skupno vrgla v Belo in ga držala tako dolgo pod vodo, da je utonil. Oba zločinca čaka teška kazen.

V Spodnji Kneži je umrl v starosti 72 let Lukež Dobrovnik. Mož je bil znana dobiročina in lep značaj, kar je dokazal tudi s svojim narodnim zadržanjem.

V Vogreah so pokopali nekdanjega predsednika Slov. prosvetnega društva Toneta Grosa. Pokojnik je bil zelo dober pevec in je dolga leta sodeloval pri slovenskem pevskem društvu. Dosegel je 41 let in zapuščal ženo ter dva nedorasla otroka.

Slovenski stavbenik

Za načrte, betonske preračune in Firmo,

obrnite se do tehničnega konstruktorja

FRANCA KLANJSEK

Marcos Sastre 4363

Villa Devoto U. T. 50 - 0277

Dr. Nicolás Martín

ODVETNIK

ZA TRGOVSKE ZADEVE

Posvetovanje za naročnike Slovenskega lista brezplačno.

ARENALES 1361

U. T. 41-3520, Buenos Aires

SLJIVOVICA

ŽGANJE

PELINKOVEC

VERMUT

Zlatko Badel

Avenida Maipú 3146-50, Olivos F.C.C.A.

U. T. Olivos (741) - 1304

Naznanilo!

Rojakom sporočam, da sem Buenos Aires

prevzela RESTAVRACIJO na Chacariti, v kateri imam na razpolago vedno sveže pivo, najboljša vina in vedno svežo domačo hrano. Na razpolago je tudi lepo urejeno zimsko KEG-LJIŠČE.

Za obilen obisk se priporoča

MARIJA SANCIN

Jorge Newberry 3372

Krojačnica

Kjer se izdeluje obleke po naj-novejši modi in zmernih cenah.

Rojakom se priporoča

MARTIN TURK

24 de Noviembre 1915 - Bs. Aires

Dr. Enrique Daniel

Dauga

Zobozdravnik od Asistencie Publike

C. M. Box

Vsak dan od 2 do 7 ure pop.

Fco. Lacroze 3708, Chacarita

Buenos Aires

AKO HOČETE BITI ZDRAVLJENI OD ODGOVORNEGA ZDRAVNIKA

zatecite se k

Dr. A. CODEL

AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE, ZDRAVLJENJE PO FRANCOŠKIH IN NEMŠKIH NAČINIH KRVNE IN KOŽNE BOLEZNI

ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO

Že ske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno perilo. — Specijalisti za pljučne, srčne, živčne in reumatične bolezni

ZARKI X — DIATERMIA — ANALIZE

Sprejema se od 9 do 12 in od 15 do 21 ure.

GOVORI SE SLOVENSKO

CALLE CANGALLO 1542

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Desetletnica trboveljskega slavčka

Trboveljski slavček je praznoval svoj desetletni jubilej, ki je bil združen s prvovrstnim koncertom. Da, rad priznavam, ni čas in ne razpoloženje za koncertne prireditve, vendar ne moremo mimo tega važnega jubileja. Neizmerno velike so zaslu-ge Trboveljskega slavčka za razvoj naše mladinske pesni. Saj je ravno po zaslugi Slavčka nastal v zadnjih desetih letih naravnost revolucionaren preobrat v naši mladinski glasbeni literaturi.

Slovenici smo in bi ne bili Sloven-eci, če bi tudi Trboveljski slavček ne imel svojih nasprotnikov in rovar-jev. Ima jih celo na vodilnih mestih, toda Slavček gre pogumno svojo pot, vedno naprej in navzgor! Utrli si je pot in osvojil srca občinstva doma in v tujini. Kot vzgojitelj in ljubitelj lepe slovenske pesmi me zelo zanima veliko delo, ki ga vrši Slavček, in ker sem prav te dni imel priliko govoriti s pevovodjo Šuligo-tem, ki je ustanovitelj in duša zbor-a, mi je na prošnjo podal naslednje podatke:

Trboveljski slavček je doslej na-študiral in izvajal 129 glasbenih del 37 skladateljev. Koncertiral je v 61 mestih, trgih in vaseh po Jugoslaviji ter v 11 mestih v inozemstvu (skupno 72 krajih). Bil je na Če-škem in Slovaškem, v Nemčiji (bivši Avstriji) in Bolgariji. Izvedel je 134 večernih koncertov, 67 matinee-ja z večernimi koncerti, 11 radijskih kon-certov; skupno je bilo 212 javnih koncertnih nastopov. V tem številu pa niso šteta številna sodelovanja pri nacionalnih in dobrodelnih pri-reditvah. Razen tega je zbor pel pri mašah v 14 krajih v Sloveniji, v 4 izven Slovenije in v 2 mestih v ino-zemstvu (skupaj v 20 krajih). Izva-je skladbe so bile porazdelje v 42-je programskih kombinacij. Skupno je bilo izvajanih na podlagi program-skih dokazov 3728 točk, tako da pri-še na en koncert približno 17 točk. Na podlagi koncertnih obračunov je prisostvovalo koncertom in matinee-jam skupno 117 tisoč ljudi (72.500) na večernih koncertih in 43.500 na matinejih). Zbor je napravil 19.400 km železniške vožnje. Ako pristeje-mo k tej še vožnje po morju s par-niki in avtobusne vožnje, dobimo številko 20 tisoč kilometrov. Samo za železniške vožnje je bilo izdanih 209.623 din, za parniške vožnje 2622 din, za avtobusne 7433 din, za tram-vojske pa 2291 din. Skupno za vse vožnje je bilo izdanih 221.969 din. Skupni bruto-inkaso vseh kon-certov in prireditev znaša 603.000

din. V socialne namene je bilo izda-rih okoli 190.000 din. Zbor je na-ročil tudi ogromno število novih skladb, ker jih v početku ustanovi-tve sploh ni imel za izvajanje. S skladbami je tudi zalagal številne mladinske zборе v Jugoslaviji, v Ameriki, na Nizozemskem in v Fran-ciji ter je pošiljal skladbe tudi dru-gorodnim mladinskim zborom, zlasti v Bolgarijo, ki so jih tudi izvajali. Tem zborom je vedno dajal tudi razna organizatorična in metodična navodila.

Ali je samo k tem podatkom po-trebno še kaj pripomb in reklame? Mislim, da mora biti ves naš narod ponosen na tako kulturno organiza-cijo in da jo mora sleherni podpira-ti po svojih močeh.

—ini.

ZAGONETEN STREL V LOVCA

V Vuhredu je šel 44-letni Ivan Po-točnik na lov na srnjake za Petra Mravljaka. Ko je hodil že eno uro iz Vuhreda, je počil strel z Borovni-kovega hriba in mu prebil lica. Mor-al je v slovenjegraško bolnišnico.

SAMOMOR SLOVENCA V ZAGREBU

V nedavni noči si je v Zagrebu vzel življenje Slovenec Rado Žakej, 32 let stari delavec iz Marijinega dvora pri Ratehah in sicer se je vle-gel na tračnice, da so mu kolesa potniškega vlaka odrezala glavo. Bil je pri priči mrtev. V poslovnem pisnu je navedel, da se je odločil za samomor zaradi nesrečne lju-bezni.

SAMOMOR SLOVENKE V ZAGREBU

Nedavno so našli v rokavu Save pri Žitnjaku truplo neznanne utop-ljenke. Policiji se je posrečilo do-gnati, da je utopljena 35-letna služkinja Terezija Romihova, po ro-đu iz Slovenije.

SMRTNA NESREČA

Nedavno so pripeljali v ljubljansko bolnišnico 60-letnega delavca Jožeta Lazanskega iz Križ pri Trži-ču. Zaposlen je bil v gramozni ja-mi, pa se je odtrgal plaz zemlje in ga zasul. Lazanskega so šele po dalj-šem trudu odkopali nezvestnega. Dobil je hude notranje poškodbe, za katerimi je v bolnišnici umrl.

DVA UTOPLJENCA

V Cerkljanskem jezeru so pred dne-vi našli truplo neznanega, okrog 35 do 40 let starega utopljenca.

Iz Savinje blizu Laškega pa so po-egnili iz vode truplo okrog 45 let starega utopljenca, Imeni obeh utop-ljencev sta neznani.

POŽAR PRI PTUJU

Te dni je nastal požar v gospodar-skem poslopiju posestnika Ivana Munde v Gorišnici pri Sv. Marjeti niže Ptuj. Ogenj je uničil poslopje

Veliki zavod "RAMOS MEJIA" Venereas

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje. SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914). KOŽA: Krončni izpuhi, mozoljčki. Ispa-danje las. Ultravioletni žar. ZLATO ŽILO: zdravimo brez brez opera-cije in bolečin. SPOLNA SIBKOST: Hitra regeneracija po prof. Ciarrelliju. ŽIVČNE BOLEZNI: Nevrastenija, izguba spomina in sibičnost. REVMATIZEM: kila, nadua, gota. Sib-kost srca, zdravimo po modernem nem-škem načinu. PLJUČA: Kašelj, sibičnost pljuča. GREVA: colitis, razširjenost, kronična za-peka. GRLO, NOS, UŠESA. vnetje, polipi: brez operacije in bolečin. POPOLNO OZDRAVLJENJE \$ 30.— PLAVEVANJE PO \$ 5.— NA TEDEN. Naš zavod s svojimi modernimi napra-vami in z izvrstnimi SPECIALISTI je edini te vrste v Argentini. — Lečenj-zajamčeno. — Ugodno tedensko in me-plavevanje.

OD 9—12 OB NEDELJAH OD 8—12

Rivadavia 3070 PLAZA ONCE

s krmo, raznim orodjem in živili. Po-leg tega je še zgorelo tudi mnogo drv.

DEKLETCE JE UTONILO V VODNJAKU

V Hrušici pod Gorjanci se je i-grala pri nekem vodnjaku 4-letna hčerka posestnika Ambrožiča. Otrok se je sklonil nad vodnjakovo neza-varovano odprtino in strmoglavil v vodnjak, kjer je utonil. Trupelee so vlačili s hudo muko spravili iz globokega vodnjaka.

SAMOMOR ZARADI SINČKOVE SMRTI

Nedavno so našli neznanu utop-ljenko ob desnem dravskem bregu v bližini šempetrskega otoka pri Ma-riboru. Zdaj so ugotovili njeno ime na podlagi izjave njenih staršev. Gre za 36-letno posestnikovo hčer Marijo Oslovnikovo iz Dravograda. Bila je dalje časa bolna. Razen tega je bil nedavno konj brenil njenega 6-letnega sinčka Ivana tako hudo, da je za posledicami umrl. Smrt lju-bljenega sinčka jo je tako pretresla, da se je odločila za smrt.

PONAREJENI 500 DINARSKI BANKOVCI

Ponarejeni 500 dinarski bankovci so se pojavili v Slovenskih goricah. Bankovci se razlikujejo od pravih v toliko, da so zamazani in iz tršega papirja.

Na obmejne gore v Jugoslaviji se more le z izkaznico SPD

V sedanjih razburljivih časih se širijo tudi razne neresnične vesti o nedostopnosti naših planin na nem-ško-jugoslovenski meji. Vse te ne-eresnične vesti so se rodile v glavi ne-planincev, ki le iz doline opazujejo naše gore v daljini ter v svoji živčni nervozni iščejo primerne gradiva, da morejo razpusti svoje fantazije.

Slovensko planinsko društvo jav-lja svojim članom, da je dovoljen poset naših gora v vseh predelih na jugoslovansko-nemški meji le če se izkažejo s člansko izkaznico opre-mljeno z veljavniimi potrdili za letoš-nje leto. Ob meji se planinci ne sme-jo gibati v večjih skupinah, marveč kot poedinci ali največ do tri osebe skupaj. Kdor nima predpisane iz-kaznice, se seveda nemore gibati v obmejnem ozemlju ter ga graničarji zavržejo. Brezvestno pa je, da tako oseba brez legitimacije širi neres-nične vesti, da je poset planin sploh zabranjen.

Graničarji vršijo težko in odgo-vorno službo v naših obmejnih pla-ninah, zato je dolžnost vsakega pla-nincea, da jim pokaže svojo planin-sko izkaznico, še preden ga pozove-jo. S tem se olajša graničarju poslo-vanje ter izostanejo vse sitnosti, ki jih imajo obmejni organi s nepla-ninci, ki iz nagajivosti ali objestno-sti zavlačujejo legitimiranje. Pla-nincem je torej omogočen poset Go-lice, Kofe, doline Vrat, Planice in Karavank sploh, Bohinjskega kota, Komne, Kamniških planin, Lubnika in Zasavja, enako pa seveda tudi vsega Pohorja. Točne in podrobne informacije o dostopnosti posame-znih gorskih predelov nudijo krajev-ne podružnice Slovenskega planin-skega društva.

V DAR DOBITE

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3—6, lepo sliko v barvah. Odprto tudi ob nedeljah.

Atelje MARKO RADALJ

Facundo Quiroga 1325

U. T. 22 - 8327

DOCK SUD

O nevarnosti za otro-ke v Jugoslaviji

Ali prete našim otrokom nesreče? Ali so naši otroci res v nevarnosti? Na to moremo in moramo odgovori-ti, da mladini stalno pretre velike ne-sreče. Da je to res, nam potrjujejo n. pr. tale dejstva:

V naši državi umre vsakih pet mi-nut po en otrok. Od sto živorojenih otrok jih 20 umre v prvem letu živ-ljenja, nadaljnih 20 pa pred dosegom desetega leta. Pred 20. letom, torej pred doraslo dobo umre skoro polo-vica rojenih otrok. Med tisoč umrlimi ljudmi je dojenčkov v prvem le-tu življenja 265, v drugem in tre-tjem letu še 120, do konca desetega leta pa vseh skupaj 456. Skoro polo-vica vseh smrtnih slučajev odpade torej na otroke do 10. leta. Vložiti bo treba mnogo truda in dela, da se bo to število zmanjšalo vsaj za po-lovico in se tako približalo normal-nemu številu smrtnih slučajev med otroci pri naprednih narodih. Ako bi se nam to posrečilo, bi rešili let-no 40—50.000 otrok. V desetih letih bi to število naraslo na pol milijona, v dvajsetih letih bi doseglo milijon življenj.

Poleg živorojenih otrok pa se nam rode tudi mrtvorajeni. V šestnajstih letih od 1. 1920. — 1. 1936. je bilo v naši državi mrtvorajenih otrok 87.775 ali letno preko 5.000. Kot iz-gubo na prebivalstvo moramo dalje računati tudi one otroke, ki se niso rodili, bili pa so na poti v življenje. To so tisoči in tisoči splavov, po ve-čini umetnih, torej nedovoljenih in kaznivih splavov. Njih število se se-veda ne da točno ugotoviti, saj se v najčestih primerih izvaja ta žal-ostna dejanja tajno in nam postane očitni le najtežji slučaj in to navadno takrat, kadar postane žrtev tudi mati.

Velike izgube utrpimo dalje z umiranjem mladih mater. Samo 1. 1934 je umrlo preko 20.000 žen mlajših ko 40 let. Od tega števila jih je na porodu umrlo 2.208, najpogo-steje pri prvem porodu.

Kje so vzroki teh velikih izgub? Vzroki se nizajo od dedne obreme-njenosti, alkoholizma, preko nera-cionalne nege in nezadostne prehra-ne do pomanjkljive izobrazbe naj-širših slojev, nehigienskih razmer, pomanjkanja zdravniške pomoči, si-romaštva družin itd. Tudi mi mora-mo žal razumeti upadanje naravne-ga prirastka, ki bi bil ravno nam ta-ko nujno potreben.

To so izgube, to so same nesreče, ki nam stalno prete v mirni dobi in nam bodo pretile, če jih ne bomo z vso energijo zavrl.

S pojavom vojne v Evropi pa je bilo delo za zaščito otrok postavlje-no še pred novo, največjo in naj-težjo nalogo: kako obvarovati mla-dino pred grozotami, ki jih neizbež-no prinaša vsaka vojna. Kadar go-vorimo o vojni in v zvezi s tem o za-ščiti mladine, se nam le še povečata spoznanje in zavest, da predstavlja mladina za vsak narod in vsako dr-žavo največjo vrednost, da brez nje ni bodočnosti življenja, da je brez nje vsaka zmaga brez pomena in da

RESTAVRACIJA

"PRI ŽIVCU"

kjer boste postreženi z dobrim vi-nom, pristnim pivom in vedno svežo domačo hrano. Prostori pripravi tu-di za svatbe.

Rojakom se priporoča lastnik

EMIL ŽIVEC

Osorio 5085 — La Paternal

Kavarna in pizerija

Razna vina — Vsakovrstni li-kerji in vedno sveže pivo.

Rojakom se priporoča

PETER FILIPOVIĆ

WARNES 2101 esq. Garmendia

U. T. 59 - 2295

La Paternal

Bs. Aires

je vsak poražen narod brez mladine dokončno mrtev.

To vrednotenje otroških življenj je postalo tolike večje in močnejše, kolikor popolnejše je postalo spo-znanje, da predstavlja današnja mo-derna vojna totalitarno vojno, v ka-teri bodo enako prizadeti vsi, tisti, ki bodo na fronti branili postojan-ke, kakor njih žene v zaledju, ki bo-do varovale dom in otroke. Dale-kosežnost posledice si moremo komaj predstavljati. Pri nas sicer nepo-sredne nevarnosti vojne še ni, toda, kadar se vname sosedova hiša, je povsem razumljivo, da prevzame strah pred požarom tudi mejaše. Nihče se med treskom in gromom ne more znebiti misli in občutka, da utegne treščiti morda tudi vanj.

To, kar je bilo včasih bojno polje smrti, je danes življenjska poljana, na kateri stoje domovi in v njih že-ne in otroci. Včasih je bila največja skrb in muka matere in žene v pri-čakovanju vesti o sinu in možu. V borbi naroda proti narodu pa ni ne-borcev in tako je tudi sodobna žena in mati postavljena v borbo in zato nič manj kakor vojak izpostavljena vsem nevarnostim vojne.

Pri vseh narodih opažamo zato danes velike napore, da sekar naj-bolje organizira in izvede pomoč v tej največji nesreči za človeštvo, v totalitarni vojni. Saj vemo, da so iz nevarnih krajev prevažali in še ved-no prevažajo v varnejša zavežta na milijone in milijone otrok. Vsi se pač zavedajo, da sta v pogledu priprave za zaščito otrok in mater za primer vojne brezbriznost in špe-kulacija na srečo mnogo večji greh kakor pa pretirana skrbnost in da je bolje biti vedno pripravljen ka-kor enkrat iznenaden.

Z olajšanjem lahko ugotovimo, da smo v tem pogledu tudi pri nas že marsikaj napravili. Unija za zašči-too otrok je zastavila vse svoje sile v smislu gesla letošnjih otroških dni. Toda še vedno ni storjeno do-volj. Pri nobenem podrobnem delu unije se ni pokazala tako živo neiz-podbita resnica, da je potrebno pri reševanju tega mladinskega zaščitne-ga vprašanja sodelovanja naroda kot celote; vseh ustanov in poedin-cev brez razlike. Tu se ne dajo do-segati uspehi z miloščino in usmilje-njem. Tu velja in obvelja samo eno načelo: vsak mora dati vse, kar naj-več more.

Letošnje geslo otroških dni narav-nost presenetljivo spaja naloge zašči-te mater in otrok v mirnem času z o-nimi v času vojne. Zavedati se mora-mo, da se moč in odpornost naroda nikakor ne moreta ceniti samo po količini moralne materije, marveč predvsem po zdravih, močnih, krep-kih in moralno odpornih ljudeh. De-lo za zaščito mladine je zato naj-lepše in najpomembnejše delo za bodočnost naroda.

Najnovejšo blago za leto 1940 SUPERLAN in CAMPER dobite v zalogi v krojačnici

"PRI ZVEZDI"

Ugodno priliko nudim svojim klientom s plačevanjem na me-sečne obroke. — Obiščite me in se boste sami prepričali

Cene nizke. Za obilen obisk se priporoča rojakom

STANISLAV MAURIĆ
TRELLES 2642 U. T. 59-1232

Trgovina čevljev

BELTRAM

Vsakovrstna izbira čevljev in copat.

Dto. Alvarez 2238 — Paternal
Buenos Aires

ZOBOZDRAVNIKA

DRA. SAMOILLOVIĆ

de Falicov in

DR. FELIKS FALICOV

Sprejemata od 10 do 12 in od 15—20 ure.

DONATO ALVAREZ 2181
U. T. 59 - 1723

POSLUŽUJTE SE PODJETIJ, KI OGLASUJEJO V NAŠEM LISTU!

FOTOGRAFIJA "LA MODERNA"

VELIK POPUST PRI FOTOGRAFIRANJU

Ne pozabite FOTO "LA MODERNA"

S. SASLAVSKY
Av. SAN MARTIN 2579
Telefon: 59-0522 - Bs. Aires

Ugodna prilika

PISALNE in ŠIVALNE STRO-JE, RADIO APARATE, KU-HINJE in PEČI na petrolejski piln DVOKOLESA, DRAGU-LJE, KALEFONE, PORCELA-NASTO in ALUMINJSKO PO-SODO i. t. d. dobite lahko po isti ceni kakor v trgovini na mesečne obroke.

Obrnite se pismeno na: "AGENTURA", SARMIENTO 299, ofic. 358, Bs. As. — ali pa po telefonu na 31 - Retiro - 1637, od 9—12 h.

Nekaj vtisov iz Rusije

Beograjska "Politika" z dne 3. junija je poročala, da je imel direktor zavoda za zunanjo trgovino dr. Rudolf Bičanić, ki je bil član naše delegacije za sklenitev trgovinskega sporazuma z Rusijo, v soboto 1. junija predavanje o svojih ruskih vtisih v dvorani Delavske zbornice v Zagrebu. Za predavanje je bilo veliko zanimanje in je bilo razprodanih nad 3.000 vstopnic.

Kot prvi vtis je dr. Bičanić omenil prostranost ruske države, ki da pada v oči na vsakem koraku, saj je Sovjetska unija 85krat večja od naše države in 300krat večja od banovine hrvatske. Poedinec se v sovjetski Rusiji precej izgublja in o njem se lahko po rusko reče, da je "ničev". Kot primer smisla za red in disciplino navaja dr. Bičanić tudi to, da stoji ljudje v dolgih vrstah pred trgovinami, ko čakajo na nakup.

Kar se nadalje še posebej opaža v Sovjetski uniji, je izjavil dr. Bičanić, je delo, kult dela: "Človek ima zares vtis, da se v Sovjetski uniji ljudje ne zabavajo, kakor na primer pri nas, da bi sedeli v kavarnah in tekmovali v tem, kdo bo popil večjo količino brizgancev, temveč da zares uživajo v delu in da je vsem zabava samo to, kdo bo več naredil. Tempo dela seveda ni tako nagel kakor na primer v Londonu. Parizu ali Ameriki. Vendar nekoliko hitrejši kakor pri nas v Zagrebu".

Javna dela so ogromna. Njih višek predstavlja v Moskvi "sovjetski dvorec", ki je visok 416 metrov in je največja zgradba na svetu. Velika dvorana ima prostora za 20 tisoč, mala pa za 6.000 ljudi.

Dr. Bičanić je nato govoril o službi v Sovjetski uniji in dejal, da tam nimajo vsi enakih dohodkov. Tako ima na primer sobarica v hotelu od 200 do 300 rubljev plače, direktor tvornice pa do pet ali šest tisoč rubljev. Nekateri umetniki, "artisti Sovjetske unije", zaslužijo celo 20.000 do 30.000 rubljev mesečno. Po uradnem tečaju znaša rubelj v našem denarju 10 din, toda po kupni moči odgovarja povprečno 2 din. V Rusiji se razmeroma malo potrosi za stanovanje, najv. 10% od plače. Stanovanje se plačuje po udobnosti in kulturi. Stanovanja so vsa državna in jih daje v najem mestni sovjet. Zato si stanovanja ne morete izbirati po svoji volji. Za naše pojme stanovanja tudi niso udobna. Navadno imajo tri do štiri stanovanja pa en samo kuhinjo. Poedinec, ki to zmore, si sicer sedaj sme zgraditi svojo hišo, toda v njej ne sme oddajati stanovanj drugim.

Glede obleke je v Rusiji še vedno precej težko. Moški so zelo skromno oblečeni, prav tako tudi ženske. V zadnjem času pa se že kažejo prvi znaki boljšega oblačenja. Med moškimi najbolj pazijo na modo mladi oficirji. Najprej se vam zde vsi ljudje enako oblečeni, čez čas pa že opazite tudi znatne razlike v okusu, zlasti pri ženskah, ki seveda rabijo tudi razna lepota, kakor puder in šminko.

Hrana pa je v primeri s stanovanjem in obleko zelo dobra. Nekatera hranila so poceni, zelo poceni so tudi zdravila. Zato smo takoj sklenili dogovor glede dobave nekaterih zdravil. Poceni so tudi predmeti široke potrošnje, kakor na primer sol in vžigalnice. Vžigalnice veljajo tri kopejke ali po našem kakih šest par. Sol velja kilogram 11 kopejk, to je

22 par. Kilogram navadnega kruha velja 85 kopejk, polbelega 1 rubelj, belega pa 1.70 rublja. Meso stane 10 do 14 rubljev, ženski čevlji veljajo 70 rubljev, zelo fini pa tudi 180 rubljev. Poceni je električni tok, zato v Rusiji nikjer ne štedijo z elektriko.

Sovjetski državljani zelo mnogo zapravljajo in nimajo preveč smisla za štednjo, kakor že pred vojno ne. Mnogi kupujejo samo zaradi nakupov, čeprav jim gotove stvari niso potrebne. Štednja se jim ne zdi potrebna, češ da itak lahko vsakdo dobi zaposlitev, za stara leta pa ima zavarovanje.

Zasebnih trgovin seveda ni. Kmetje smejo svoje pridelke prodajati svobodno na svojih trgih, le da so tam za tretjino dražji kakor v državnih trgovinah, toda zato bolj sveži. Na teh kmetijskih trgih lahko kupujejo samo premožnejši.

Glede dohodkov velja v Rusiji pravilo, da jih sme vsakdo imeti le za svoje delo. Kdor štedi, si lahko na primer prištedi denar za nakup avtomobila, ne sme pa svojega denarja vložiti v ničesar, kar bi mu prinašalo dobiček. Avtomobil velja 12.000 rubljev, tako zvan "ljudski avtomobil" seveda. Zasebna lastnina je dovoljena, toda samo pod pogojem, da izhaja iz lastnega dela in štednje, ne pa iz kakih drugih zaslužkov.

To je glavna oznaka sistema, ki po dr. Bičaniću ni komunizem, temveč državni socializem v razvoju, šele v svoji tretji petletki. Dosedanjih 20 let razvoja je premalo, da bi se moglo kaj dokončnega ustvariti.

Dr. Bičanić je nadalje govoril o kolhozih in se o njih zelo pohvalno izrazil. Smatra, da so kolhozi kot kmetijska ustanova v celoti uspeli. Seveda pa so bili močiji v državi, kjer je zemlje na pretek in kjer na primer odpade na vsakega kolhoznika do 20 hektarjev zemlje. V vseh krajih sovjetske Rusije seveda ni tako in tam poznajo tudi probleme intenzivnejšega obdelovanja zemlje, ki bi je brez popolne izrabe vseh njenih bogastev ne bilo dovolj.

Z velikim občudovanjem je dr. Bičanić govoril o sovjetski vojski: "V sovjetski Rusiji se posveča ogromna pažnja vojski. Tam se ne guje pravi kult vojske. Vsak državljani je pripravljen na obrambo svoje domovine. Moč te vojske pokazuje, da je izveščana, disciplinirana in dobro oborožena. Ko se vidi vsa ta moč sovjetske vojske, je dovolj razumljiva zunanja politika Sovjetske unije, prav tako tudi njen ugled v svetu." Glede zunanje politike pa dr. Bičanić misli, da gre Rusija po poti Petra Velikega. Geslo sovjetske Rusije je mir in zaupanje v lastno moč.

"Ko sem se vrnil iz Moskve — je končal dr. Bičanić — so me vsi spraševali ali bi nas Rusija branila, ako bi nas kdo napadel." Dr. Bičanić misli, da so taka vprašanja podobna oni priložnici: "Nas in Rusov je...", češ da je zelo udobno sedeti in čakati, da bi nas drugi branili. Pač pa je dobil vtis, da hoče sovjetska Rusija, da bi bila Jugoslavija srečna in močna država, pripravljena, da se brani pred vsako morebitnostjo...

obrnite se na rojakinjo

KADAR IŠČETE SLUŽBE

Berto Cernič

DORREGO 1583 — Gs. Aires

U. T. 54 - 3588

Besedilo trgovske pogodbe med Jugoslavijo in Sovjetsko Rusijo

Kakor smo že poročali, sta 11. maja t. l. bivši finančni minister dr. Milorad Djordjević ter pomočnik ministra za trgovino in industrijo dr. Sava Obradović podpisala v imenu kraljevine Jugoslavije v Moskvi pogodbo o trgovini, plovi med kraljevino Jugoslavijo in Zvezo sovjetskih socialnih republik ter dopolnilni protokol k tej uredbi. Ministrski svet je sklenjeno trgovinsko pogodbo med obema državama uzakonil s posebno uredbo, ki jo je izdal na podlagi § 1 uredbe o spremembi obstoječih predpisov ter o izdajanju novih in to na predlog ministra za pravosodje, ministra za zunanje zadeve in ministra za trgovino in industrijo.

§ 1. te uredbe določa, da se odbrava pogodba o trgovini, plovi med kraljevino Jugoslavijo in Sovjetsko Rusijo ter dopolnilni protokol, ki sta bila sklenjena in podpisana v Moskvi 11. maja 1940 in ki se glasila:

Kraljevina Jugoslavija na eni in SSSR na drugi strani, navdahnjeni z željo, da ustvarita trajne pogoje za prijateljsko sodelovanje, za vzpostavitev in razvijanje gospodarskih odnosov med obema državama in njunimi narodi, sta sklenili napraviti pogodbo o trgovini in plovi ter sta za to imenovali svoje pooblaščenca. V imenu Nj. Vel. kralja Petra II. kraljevine Jugoslavije, kraljevih namestnikov: dr. Milorad Djordjević, bivši minister za finance, g. Sava Obradović, pomočnik ministra za trgovino in industrijo; prezidium vrhovnega sveta SSSR Anastasa Ivanoviča Mikojana, narodnega komisarja za zunanjo trgovino SSSR, ki so se pa po izmenjavi svojih polnomoči, ki so bila izdelana v predpisani obliki, sporazumeli o nižje navedenih uredbah:

1. Poljedelski in industrijski proizvodi s področja ene od pogodbenih strank in njihov uvoz na področje druge pogodbene stranke se ne bodo obremenjevali z višjimi uvoznimi carinami ali drugimi dajatvami ali davki od tistih, ki se plačujejo pri uvozu sličnih proizvodov katere koli tretje države. Obe stranki se istotako strinjata, da druga z drugo zavaruje režim največjih olajšav v pogledu uvoznih carin in drugih dajatev, ali davkov, ki se plačujejo pri izvozu blaga. Razen tega obe stranki zagotavljata režim največjih olajšav glede načina plačevanja carin, tarifacije, klasifikacije blaga, tolmačenja carinskih tarif, večjih carin, eksporta, pretovornjenja in skladiščenja blaga.

2. Poljedelski in industrijski proizvodi ene od pogodbenih strank, ki se bodo prevažali čez področje ene ali katere tretje države, se pri uvozu na področje druge stranke ne bodo obremenjevali s taksami ali dajatvami, ki bi bile višje od taks, s katerimi bi se obremenile, če bi se uvažale neposredno iz države svojega porekla. Ta uredba se nanaša tako na blago, ki se prevažata neposredno, kakor tudi po pretovornjenju, prepakovanju ali skladiščenju.

3. Za notranje takse ali dajatve pa naj se imenujejo že kakor koli, ki se plačujejo, ali se bodo plačevale na področju ene od pogodbenih strank v korist države, krajevnih oblasti ali društev na proizvodnjo, prevoz, nakup, prodajo ali uporabo blaga, se ne morejo obremenjevati proizvodi druge pogodbene stranke v višji meri ali na težji način, kakor slični proizvodi države, ki uživa največje ugodnosti.

4. Do sklenitve veterinarske pogodbe se bo uvoz žive živine in živalske proizvodnje iz ene od pogodbenih stran pri uvozu na področju druge pogodbene stranke ali pri tranzitu skozi njo, uredil z njeno notranjo zakonodajo in predpisom. Na uvoz, izvoz in tranzit semen in rastlin ene od pogodbenih strank se bo izvajal režim največje ugodnosti.

5. Ladje od pogodbenih strank in njihov tovor bodo uživale v pristaniščih druge stranke pri vходу, izhodu in ves čas zadrževanja v njihovem območju največje ugodnosti tako glede taks katere koli vrste, ki se plačujejo za račun in v korist države,

javnih oblasti, uradnih oseb, koncesionarjev ali različnih ustanov, kakor tudi v pogledu pristajanja ladij na določenem mestu, za vkrcavanje in izkrcavanje v pristaniščih in lukah, zalivih, izlivih rek, izkoriščanje ugodnosti pilotaže, pregibnih mostov, naprave signalov, svetilnih naprav, ki služijo za označevanje plovni vod, dvigal, skladišč, ladje-delnice, dokov, delavnice za popravila, kakor tudi v pogledu vseh formalnosti navedbe administrativne, carinske in druge, katerim so podvržene ladje, njihova posadka in tovor. Ladje se bodo priznavale vzajemno in sporazumno z zakonom in naredbo vsake od pogodbenih strank, ki se nahajajo na ladji in ki so izdane od pristojnih oblasti dotične države. Potrčila o tovarni sposobnosti ladje, ki so izdana ali priznana od ene pogodbeni stranke, bo priznavala tudi druga stranka, ter se te ladje v njih lukah ne bodo morale podvreči novemu merjenju to-naze in jim tudi ne bo treba plačevati kakršnih koli taks za primer.

6. Vlada SSSR je soglasna, da v lukah SSSR olajša postavljanje in tovarjenje na jugoslovanskih ladjah hrano za posadko in prav tako gorivo in mazilo za potrebe ladij.

Vlada kraljevine Jugoslavije se s svoje strani obvezuje, da v jugoslovanskih lukah dovoli izvoz in olajšanje dostavljanja in vtovarjenja na ladje SSSR hrano za potrebe posadke, kakor tudi gorivo in mazilo za potrebe ladij.

Dotične gori navedene hrane, goriva in mazila, kakor tudi njihova količina bodo predvidene v seznamu, ki ga bodo napravile vlade pogodbenih strank.

7. Člani ladje ene od pogodbene stranke, ki bodo pretrpete nesrečo ali brodom na obali druge pogodbene stranke, bodo uživali vse tiste ugodnosti olajšav, ki jih zakonodaja in predpisi dotične države nudijo in odobravajo v sličnih primerih, ladjam tiste države, ki uživajo največje ugodnosti. Kapetanu posadke, istotako pa tudi same ladje in njen tovor se bo nudila pomoč in sodelovanje v isti meri, kakor nacionalnim ladjam, posadki in tovoru.

Dogovorjeno je, da rešeni predmeti za ladje, ki bodo pretrpete nesrečo ali brodom, ne bodo podvrženi plačilu nobenih carin, če niso namenjeni za notranjo uporabo.

8. Določila te pogodbe veljajo:

a) za izvrševanje pristaniške službe, razumevajoč tu pilotažo, reševanje in podeljevanje pomoči na morju in v vodi.

b) Za kabotažo.

Toda ladje vsake pogodbene stranke lahko plovejo iz njenih pristanišč v pristanišča druge stranke zaradi iztovorjenja enega dela ali pa celega tovora, pripeljanega iz inozemstva, ali pa utovornjenje enega dela ali pa celega tovora, namenjenega za inozemstvo.

9. Določila členov 5—8 se ne bodo izvajala za ladje na notranjih vodnih poteh. Kar se pa tiče plovbe na Donavi in njenih pritokih in kanalih, v katerih je dovoljeno ali bo dovoljena plova tujim ladjam, bodo ladje SSSR in njihov tovor v vsakem primeru in v vsakem pogledu uživale vse pravice in olajšave v jugoslovanskih lukah, ki jih ta pogodba dovoljuje ladjam SSSR in njihovemu tovoru.

10. Pri prevozu potnikov, prtljage in blaga po železnicah in vodnih poteh obe pogodbeni stranki vzajemno odobravata režim največje olajšave in to v pogledu popravil, cen, prevoza in dajatve, ki se nanašajo na prevoz. Od pogodbenih strank sta sporazumno z upravo njihovih železnic sklenile konvencijo o direktnih tarifah.

11. SSSR bo dopustila svobodno tranzit po železnicah in vodnih poteh skozi področja za tovor, ki se pošilja iz Jugoslavije v Nemčijo, baltske in skandinavske države in obratno. Kraljevina Jugoslavija pa bo odobrila svobodno tranzit po železnicah vodenih poteh skozi svoja področja za blago, poslano v SSSR, v tretjo državo in obratno. Blago, poslano iz ene od pogodbenih stran-

ke skozi področje druge stranke, bo na področju zadnje stranke oproščeno tranzitne dajatve, pa čeprav bi bilo to blago za časa tranzita predmet pretovornjenja, vskladiščenja in ponovnega tovarjenja. Svobodno tranzit se dopušča glede potnikov in njihove prtljage pod pogojem izpolnitve formalnosti, ki jih predpisuje zakon dotične stranke, po kateri se vrši tranzit.

12. V poštnem, brzojavnem in telefonskem prometu se bodo med pogodbenicama uporabile in izdajale določbe svetovne poštne zveze, svetovne unije za elektro-zvezo, v kolikor se ta vprašanja ne bi drugače uredila med pogodbenicama.

13. Pravne osebe, ki imajo sedež na področju ene od pogodbenih strank, se bodo prav tako priznale na področju druge pogodbene stranke. Vse te osebe kakor tudi državljani vsake od pogodbenic imajo pravico obračati se na sodišča zaradi terjatev kakor tudi zaradi zaščite svojih pravic. V vsakem primeru se bodo posluževale istega režima kot državljani pravne osebe države, ki uživajo največje ugodnosti.

14. Določbe te pogodbe pa ne obsegajo:

a) pravice in ugodnosti, ki jih vsaka od pogodbenih strank daje ali bo dajala zaradi olajšav obmejnega prometa s sosednimi državami ali pa na pasu, ki ne presega 15 km na vsaki strani meje;

b) pravice in ugodnosti ter olajšave, ki izvirajo iz celotne ali ekonomske zveze.

c) olajšave, ki jih je SSSR dala ali bo dala v bodoče Latviji, Litvi, Estoni in Finski ali kontinentalnim azijskim državam, katerih področja mejajo na področje SSSR.

15. Pogodbenici se zavezujejo, da bosta dopustili izvršitev arbitražnih sklepov v sporih, ki nastanejo iz sklenjenih trgovinskih poslov med njunima državama, organizacijami ali ustanovami, če je izvršitev spora po arbitraži, ki je bila nalašč za to določena ali pa stalna, ali določena v samem sklepu trgovinskega posla ali pa v sporazumu, ki je bil napravljen v predpisani obliki za dotični posel. Izvršitev arbitražnega sklepa, izdelanega sporazumno z gori navedenim členom, se lahko zavrne samo v naslednjih slučajih:

a) če arbitražni sklep po zakonih države, v kateri je izdan, ni dobil značaja dokončne ali izvršilne rešitve,

b) če arbitražni sklep obvezuje stranko na takšno postopanje, ki je prepovedano po zakonih države, v kateri se zahteva izvršitev sklepov,

c) če je arbitražni sklep v nasprotju z osnovnimi načeli socialno-političnega reda države, v kateri zahteva izvršitev sklepa.

Rešitev o izvršitvi kakor tudi sama izvršitev arbitražnih sklepov se bo izvedla v sporazumu z zakonodajo pogodbene stranke, ki dopušča izvršitev sklepa.

16. Ta pogodba bo ratificirana v najkrajšem roku, izmenjava ratifikacijskih listin pa se bo izvršila v Beogradu.

Pogodba postane veljavna na dan izmenjave ratifikacijskih listin. V veljavi ostane tri leta in se jo lahko odpove po izteku tega roka po predhodnem trimesečnem obvestilu. Če pogodba ne bo odpovedana, se smatra, da velja dalje s tem, da jo vsaka stranka lahko odpove do predhodnem trimesečnem obvestilu.

V potrditev tega so pooblaščenec obeh pogodbenic podpisali to pogodbo in nanjo udarili pečate.

(Konec prihodnjic)

KLINIKA ZA VSE BOLEZNI

RAZPOLAGA Z 10 SPECIALIZIRANIMI ZDRAVNIKI ZA VSE BOLEZNI

Za venerične bolezni, spolne bolezni, bolezni krvi, splošno slabost, razpolaga klinika s posebnim konzultorijem, kateri se nahaja pod vodstvom poznane specialista za navedene bolezni. Imamo zdravnike specialiste za bolezni na pljučah, obisk, jetrah, želodcu, živčevju itd.

Rayos X, Analisis

Zdravniški pregled za vsakovrstne bolezni \$ 3.—

Ordiniramo: od 9—12 i 15—21. V nedeljah in praznikih od 9—12.

GOVORI SE SLOVENSKI

SUIPACHA 28

ALI SI ŽE PRIDOBIL NOVEGA NAČRTOČNIKA?

Krojačnica 'Gorica' Franc Leban

WARNES 2191 Bs. Aires Nasproti postaje La Paternal

Feri nima sreče...

Da, da! Sreča je opoteča. Kdor ima pa smolo, je pa smola... Tako je bila "usoda" Ferijeve. Skratka: ni imel sreče.

Začel je kot "peun". Ni bil lenuh. Saj se je gual, da je bilo kaj; vse drugače kot njegov tovariš, ki je bil vedno zadaj in celo pri jedi zadnji... Ne. Feri je bil vsepovsod med tji... Ne. Feri je bil vedno zadaj, jezikom. Ko so gospodarji začutili, da se napovedujejo podjetju slabi časi, je prvi odtrčal leni "črni"... Niti tega si ni bogve kaj k sreč vzel. Feri je držal naprej, saj so ga cenili kot uspešnega delavca.

Toda pri vsem tem Feri ni imel sreče. Kar ga je gnjavilo in mu prenilo življenje, je bilo to, da imajo vsi pravico njemu ukazovati. On, Feri, ki je že toliko sveta videl, ki zna štiri jezike (vsaj on je bil prepričan, da jih zna), ki bi lahko delal tudi za inženirja, če bi mu hoteli dati tisto delo... o, da. Feri bi bil zmogel vse kaj drugega kot te zmožen... Tudi ni bilo treba iskati takih, ki so Feriju to na vsa usta zatrjevali, posebno kadar so sedli okrog litra na Ferijeve račun.

Da, da! Ti Feri si za kaj drugega! Ti bi bil kar za mojstra, ali vsaj za "kapatasa".

Lahko si mislite, kako je tako govorjenje Feriju prijalo. Samozavestno se je nasmehnil in spet za drug liter plačal in bil spet znova pohvaljen.

In vendar Feri "ni imel sreče".

Ni je imel, pa Bog! Kakšna sreča naj bo vendar to, tako je trpel sam s seboj, če mora človek mešati in nositi malto, ko je pa rojen za inženirja, ta misel mu je vrtala po glavi in ga delala nesrečnega, tako da je s tem več trpel, kot pa njegov tovariš "črni", ki so ga od dela odslavili...

Feri je trpel. Le kako more biti to, da imajo nekateri ljudje pravico, da imajo dobro plačo, da so inženirji!... Zakaj pa on ni, ki bi tudi vse njihovo delo znal in ga še bolje napravil. Saj je bil on, Feri, ki je delal najbolj sitno in težko delo! Saj bi brez njegovega dela palača nikoli ne zrastle, pa ga tako slabo plačajo in vedno ga imajo za "zadnjega"... Peon in vedno peon!

Vsak dan je Feri trpel več. Vsak

dan je bil bolj nezadovoljen in bolj nesrečen.

Krivica je, velika krivica! Svet je slabo urejen. Treba bo kaj napraviti, da se prenares. Zakaj bi zmeraj bogati in imenitni ostali na mehkih stolčkih in pri polnih mizah!

Morda bi Feri ne imel toliko črnih trenutkov, če bi tudi v kake bukve prevdarno pogledal, če bi se pozanimal o tem, ali je res, da je tak vsevedež kot ga hvalijo vinski bratci! Kmalu bi se uveril, da vse stvari veš samo na pol in da si silno veliko več domišlja o sebi, kot pa v resnici ve in zna. Toda Feri se za take stvari ni brigal. Saj je bil uverjen, da ga ni dela, kateremu ne bi on bil kos.

Veliko si je domišljal Feri sam o sebi in prav tiste domišljije so ga porinile v čemernost. Nevoljno je vršil svoje delo, zaslužene denarje pa kar takoj zapravil, da sam ni vedel kdaj in kako.

Vedno bolj je bil prepričan, da je svet krivično urejen. Vsi bi morali biti enaki! Tako je modroval, misleč seveda, da bi moral biti on enak inženirju in bogatinu, kateremu so gradili palačo... Če bi ga pa vprašal, če to tako zares misli, da bi pristojala ista pravica tudi onemu "črnemu" lenuhu, kateri mu je bil tovariš na delu, bi pa nemara ne bil tako določen v odgovoru.

Vsi bi morali biti enaki, tako je nekoč kričal Feri. Tona ga je pa miril, češ: nikar tako ne kriči, pa tudi misliti ni treba tega, kajti nič pride dela ne bož imel, če bodo vsi živel v "rančih". Ne bo treba ne čemena ne betona, ne malte ne peska, ne zidarja ne peona. Vsi ljudje ne bodo nikoli enaki. Saj še nosov nimava midva enakih. Le poglej tvojo kumaro, kako je rudeča, moja pa ni! Če bodo kdaj vsi enaki bo to le takrat, ko bomo vsi živel v rančih!

Pa je le vztrajal Feri, da bi morali biti vsi enaki, ali vsaj po svojih zmoglostih in po znanju bi moral biti vsak tam, kamor pristaja.

Tone je bil od kraja tudi "peon". Pameten mož je bil, ki si je s časom sezidal hišico v kateri lepo mirno živi. Nič si ni grenil življenja zato, ker ni bil kapataz, temveč je pridno in vestno delal in nazadnje je prišel do — kapataza... Toda tak je bil

Tone, ki ni samozavestno trkal na svoje prsi, da vse ve in zna, pač pa je vestno svoje delo vršil, skrbno gospodaril in bil z malim zadovoljen, dobro vedoč, da je svet poln krivic in da te nihče odpravil ne bo, pač pa naj si človek skuša po pameti pomagati s tem kar je in kar ima.

Ni se gual čezmerno. Saj je vedel, da bo nekoč moral prav tako vse pustiti kot njegov gospodar; da bo njegov zadnji dom prav tako tesen kot kateregakoli bogatina — jama. Toliko je pa že zaslužil, da je bilo vsak dan dovolj zanj in za družino. Pridno je delal, skrbno je vršil dolžnost, pa so ga vsi cenili in ga je inženir izbral izmed mnogih kričavev in mu poveril delo kapataza, ki ga je Tone prav tako vestno vršil kot preje, ko se nikdar ni pomišljal zgrabiti za katerokoli delo in ga je vselej tudi spretno izvršil.

Da. Tone je imel srečo. Feri pa — smolo! Nikamor naprej se ni mogel priboriti in še to ga je zadelo, da je moral pri vsej spretnosti večkrat na — cesto...

Zakaj? Ker se je skregal. Namesto ubogati bi raje ukazoval, to se pa kataru ni kaj nič dobro videlo...

Več pravice bo treba, je klical Feri. Tone je pa mirno vztrajal, da njegova zahteva po večji pravici res ni napačna, da bo pa vedno res to, da bi bil vsak rad gospod, nobeden pa hlapec. "Gorje pa svetu, če bi ravno najbolj kričavi hlapci postali svetu gospodarji... Vsi enaki pa gotovo nikoli ne bomo in ne vsi enako delali in ne vsi enako živeli. Da je pa marsikako krivico treba odpraviti, to pa trdim tudi jaz."

Eni žive brez dela, jaz pa moram za žive in mrtve garati! Kam je to podobno? Ali je to prav? Ne in ne in stokrat ne! je vztrajal Feri.

Vidiš, prijatelj, kakšen dobiček imaš od tega! Kaj ti kričanje pomaga? Sovražstvo seješ in na delo te ne marajo. Povej ali si že s tistim modrovanjem napravil koga bolj zadovoljnega? Če nisi, potem pa spoznaj, da takega početja treba ni. Da se pametno prizadevaš za pametno stvar, to bi bilo v redu; toda tako neplodno besedičenje, ki ljudi, kateri so med nižjimi, samo nezadovoljne dela, ker se počutijo še bolj nesrečne, a pomagati si pa prav tako ne morejo... Tako je razlagal Tone.

Torej hočeš biti veden hlapec ti? je kričal Feri.

Da bi bil raje imeniten gospod kot to kar sem, to mi že lahko verjamem. Toda če nisem, zaradi tega si še vseeno nič ne grenim življenja. Hvala Bogu, da imamo za vsak dan, kar treba, za naprej pa že upam, da bo prav. Saj bo kmalu prišla bela smrt meni in tebi pa tudi onemu bogatecu, kateremu si tako nevošljiv. Tamkaj nas bo pa vzel na vago božji sodnik, pa bo odmeril vsakemu po zasluženi in ne bo prav nič gledal na leseno ali zlato krsto... Pameten bo, Feri, pameten, in nikar ne slepi samega sebe in ne vleči za nos drugih s praznimi obljubami. Saj ni sreča v tem, če služiš veliko denarja in če lahko greš kamor te žene tvoja želja, če pri bogati mizi sedi in na mehki postelji ležiš! Saj si bral o ne m bogatinu, ki je imel 6 milijonov denarja, pa je — obupan v morje skočil... Nesmiselno je tisto zidanje zlatih gradov v oblake; zločinsko pa je, med ljudi sejati nezadovoljnost, ko jim tako ne daš nič drugega kot to, da se počutijo še bolj nesrečne in nezadovoljne. Vsi ne bodo nikoli enaki na svetu, kakor tudi nismo vsi enako veliki, ne vsi enako pametni, niti nimamo vsi enakih želodcev. Nesrečen je tisti, ki nosi preveč nespametnih želja v glavi.

Torej ti držiš s kapitalisti, je rekel Feri.

Kaj bi s kapitalisti. S pametjo držim. Ali si me mar kdaj videl, da ne bi vzdržal discipline, ko je bil štrajk, ali da sem zanemarljivi pri pomembnih sestankih! Ne trobezlaj neslanosti, Feri! Kar se mi neumno vidi in kar ti v slabo štejem je to, da tako brez prevdarka tičeš tja v en dan in ljudi delaš nesrečne s tem, ko jim vedno naprej ženeš isto storijo in obetaš zlate čase, ki sam veš, da jih ne bo nikoli, dokler bo človek tak kakor je in še manj, če bodo ljudje vero zapustili, ker samo ona je v stanu dati vsem pravo pamet: bogatemu smisel za pravico, siromaku in trpinu pa tolažbo.

Saj res vidim, da s teboj nikamor ne pridem. Vedno isto ženeš, zato pa vedno na psu sediš... pa praviš, da nimaš sreče! Tako je Tone zaključil.

Siromak Feri, večni peon res "nima sreče".

Janez Hladnik

Cerkveni vestnik

22. sept. maša na Avellanedi za Jožefa Šeruga. Molitve na Paternalu.

29. sept. maša na Paternalu za stariše Čuk. Molitve na Paternalu. V Novo Pompejo bomo pohiteli v nedeljo 27. oktobra, da tamkaj zaključimo rožnenski mesec. Vsako leto na tisti dan smo imeli shod v Pompeji in gotovo boste tudi letos vsi rojaki poskrbeli, da ne zamudite lepe prilike.

Janez Hladnik

Ako hočete biti dobro in poceni postreženi obiščite

KROJAČNICO

LEOPOLD UŠAJ

V zalogi imam najmodernejše blago za moške in ženske!

GARMENDIA

4947

La Paternal

ZGODOVINSKI ROMAN

Caričin ljubljencec

Nadaljevanje 197

Toda jaz že slutim, kakšen bo konec.

— Ne, Velikanstvo, — odvrne trapist in se žalostno nasmehne. Vi ne slutite, kako je stvar končala.

Zato vam bom pripovedoval svojo povest do konca.

Katarini je mladi trapist zelo ugal.

Motrla je njegov lep in pametni obraz in je pozorno poslušala nadaljevanje njegove povesti.

— Moja slutnja me ni prevarila, — nadaljuje mladi trapist.

Neki notranji glas mi je pravil, da pomeni ta knez Korzakov spremembo moje usode, — da je prišel kot človek, ki prinaša nesrečo v grofov dvorec, kjer smo doslej tako srečno in zadovoljno živeli.

Moja slutnja je postajala od dne do dne večja.

Da, onega večera sem spoznal, da ne bom v tej hiši ničesar več, kakor navadni lakaj.

Toda nadaljevati moram tam, kjer sem nehal.

Slišal sem pokanje praporcev, videl sem, da je Livija skočila k oknu. Grof je tudi stopil bližje.

Nekoliko trenutkov pozneje je stopil knez v sobo.

Slekel je svoj dragoceni kožuh in pozdravil Livijo in njenega očeta.

Bil je izredno lep človek.

Moral sem si priznati, da še nikoli nisem videl človeka, posebno še moškega, ki bi bil tako idealno lep.

Podoben je bil bogu Apolonu, katerega slika je visela v knjižnici gospe grofa.

Večkrat sem opazoval tega grškega boga, sedaj pa sem nehotel primerjal kneza z njim.

Bil je visok, vitek, eleganten, —

temni lasje so mu pokrivali glavo, njegove plave oči so bile v dražestnem nasprotju z njegovo močno postavbo.

Njegova koža je bila sveža in rožnata.

Usta so bila plemenita, brki svileni, — cel obraz je izražal samozavestno moč.

Knez je služil v Moskvi kot major pri nekem konjeniškem polku.

Toda takrat ni prišel v uniformi, oblečen je bil v lovsko obleko, ki mu je izredno dobro pristojala.

On stopi najprej k Liviji in jo pozdravi z idealno kavalirščino in galanterijo.

Ona mu ponudi roko, on pa jo pogleda s pogledom, ki je v meni takoj zbudil strašno ljubosumnost.

Korzakov poljubi njeno roko in jo dolgo zadrži na svojih ustnicah.

Nato pa mu ponudi tudi svoja usta na poljub.

Oh, on jo je smel poljubiti, česar jaz nisem smel, — on se je smel dotakniti njenih ljubljениh ustnic, — on, tujec, ki ni nikoli ničesar storil za njo.

Nato ga grof pristrčno pozdravi in mu toplo stisne roko.

Ko je mene zagledal, vpraša s pogledom Livijo:

— Kdo je to?

— To je naš — naš — očetov komornik, — reče Livija.

Takrat mi je bilo pri duši, kakor da mi je z bodalom prebodla srce.

Doslej me še nihče ni opomnil, da sem v dvorcu samo lakaj, — samo sluga.

Oh, zdelo se mi je, da me je Livija izdala.

Zdela se mi je, da mi je z eno potezo vzela vse, kar mi je dala, dobroto, prijateljstvo in dostojanstvo.

Priklonil sem se in odhitel proti vratom.

— Kam greš, Vilibald, — zakliče za menoj grof.

Livija te ni korektno predstavila gospodu knezu, pridi sem, jaz bom storil, kar je ona zamudila.

Grof me prime za roko, odvede me h knezu in reče:

— To je sicer sluga, toda vendar je naš prijatelj.

Ta mladenič je rešil življenje Liviji in meni!

Razumeli boste, knez, da me vežejo nanj čuti večne hvaležnosti.

— Ako je rešil Liviji življenje, — reče knez Korzakov in se čudno nasmehne, — se vam moram posebno zahvaliti.

Rešili ste evetko, ki je ne morete nikjer slične najti!

— To je dolgočasno laskanje! — sem pomislil.

Ko je malo pozneje Livija razkazovala svojemu gostu razsvetljeni bor, sem izkoristil priliko, ker se name ni nihče oziral in sem odšel iz sobe.

Zaklenil sem se v svojo sobico.

Tam sem sedel in se zamislil.

Strašno težko mi je bilo pri duši, čutil sem, da sovražim življenje kakor nikdar poprej.

Zdela se mi je, da moram umreti. Ali sem bil neumen?

Kaj sem hotel prav za prav?

Zakaj me je bolelo, ko so dejali, da sem sluga?

Ali nisem bil sluga, lakaj?

Ali sem morda živel v tej hiši pod drugim imenom?

Zakaj sem obupoval, ko sem videl, da se Liviji dopade drugi mož?

Jaz si vendar nisem smel domišljevati, da bom kedaj — oh, Bog, zločin bi bil, če bi sploh mislil na Livijo.

Lakaj sem bil, ona pa grofova hčerka.

Jaz sem bil sin kmeta, ki ga je ubila njegova žena, sin pijanca, — sin kmetice, ki se je obesila!

Iz usmiljenja so me sprejeli v dvorec, ničesar ni bilo mojega, imel sem samo nekoliko rubljev, ki sem si jih

prihganil v grofovi službi.

Norost bi bila, brezmejna norost, če bi le za trenutek pomišljal na žentev z Livijo.

Ne, ne — knez Korzakov jo je imenoval evetko.

Meni gotovo ni bilo usojeno, da bi se okrasil s to evetko.

Jaz sem vendar spadal med one ljudi, ki so smeli stati samo pred plotom in gledati v krasni drevored, kjer se nahajata sreča in lepota.

Bil sem eden izmed tistih, ki jih smatrajo za tatove, če sežejo z roko na vrt, da bi si odtrgali kako evetljičico.

Da, bil sem samo gost pri plotu, — takšen sem bil in takšen bom ostal do svojega zadnjega diha.

Drugega jutra sem se prepričal, da je sedaj minil čas udobnih sestankov v knjižnici.

Minil je čas izletov na saneh.

Preprijal sem se, da ne bom niti z grofom več tako pogosto kakor doslej.

Sedaj je knez Korzakov glavna oseba v hiši.

Doslej je grof Poliodor skoro cel dan posedal v svoji knjižnici, čital knjige in malo govoril z ljudmi.

Toda ta mladi častnik je znal zbuditi v grofu zanimanje za svetovne dogodke.

Kakor sem jaz doslej brez diha poslušal njegovo pripovedovanje o življenski modrosti, tako je sedaj grof poslušal mladega kneza, ko je pripovedoval o politiki ali pa o petrograjski in moskovski družbi.

Razen tega je nastalo med njima srčno razmerje tudi radi tega, ker je bil knez Korzakov prijatelj grofove obitelji.

Družina Korzakov je živela v Moskvi, kjer je imela veliko palačo in je igrala v družabnem življenju veliko ulogo.

Ko je pripeljal grof svojo hčerko v moskovski penzionat, jo je seveda tudi uvedel v kneževsko družino.

Tu so sprejeli Livijo z razprostrtimi rokami.

Toda to ni bilo popolnoma brez vzroka, — v ozadju so gotovo stali pri tem premišljeni načrti.

Kneževska družina je izgubila mnogo denarja.

V družini Korzakov so živeli namreč sami zapravljevalci.

Tako se je zgodilo, da so izgubili marsikatero svoje posestvo in tekom let so premoženje zapravili.

Sedanji starešina kneževske hiše, oče mladega majorja je bil trezen računar, ki je dejal, da so njegovi sinovi — imel jih je štiri — kakor nalašč ustvarjeni zato, da zopet pridobijo, kar je družina izgubila.

Vedeli so seveda, da je grof Poliodor izredno bogat in da bo Livija dobila doto, ki bo vredna mnogo milijonov.

Zdela se je, da je prišel mladi knez s tem namenom.

Sklenil je, da bo odpotoval iz dvorca še-le takrat, ko se bo zaročil z Livijo.

Ko sem ta dan še enkrat šel mimo obednice, sem slišal na svoje preseñenje, da je knez rekel Liviji:

— Kontesa, prinašam vam srčne pozdrave, toda vi ne boste uganili od koga.

— V Moskvi imamo toliko znancev, — je odgovorila Livija, — da res ne morem uganiti.

— Ne gre za znanec, — ji je dejal knez Korzakov, — temveč za najboljšo prijateljico, ki jo imate na tem svetu.

Livija ga začuden pogleda.

— Prinašam vam pozdrave od vaše matere, — ji reče mladi knez, — razen tega pa vam moram izročiti njeno pismo.

On vzame iz svoje listnice malo, elegantno pisemce in ji ga izroči, obenem pa se ji galatno prikloni.

Grof nagubani čelo, in tako, da ne bi vzkliknil od začudenja,

Gustav Strniša:

Šaša in Nada

Šaša in Nada sta tisti dan svoje starše zelo razveselili. Šaša je prinesla iz šole odlično spričevalo. Nada pa je kar ves dan pomagala služkinji pri delu in stregla svoji dobri mamici ter skoraj ves dan molčala. Ko je očka notar zvedel, kako je bila pridna, je kar pomežiknil z očmi, kajti mislil si je, da tu za tem grmom pač tiči kak zajec, vendarle ni bilo nič posebnega. Bil je pač njen dobri dan in kadar je imela svoj dan je bila kar vzorna. "Le škoda, da je premalo takih dni v letu!" jo je podražil očka in jo pogladil po mehkih kostanjvih laseh.

Ko so zvečer sedeli pri mizi in je mamica obe hčerki pohvalila, jima je očka povedal lepo pravljico. Ej, kakšne pravljice je znal očka, le pripovedoval jih je nerad! Ta večer se je pa takoj omeščal, ker sta bili obe res pridni.

Ko je bila pravljica končana, sta bili deklici že zelo zaspani.

"Ko se vleževa v najini postelji, se primiava kar za roke, morda bova še v sanjah zaživeli v kaki pravljici!" se je spomnila Šaša.

In ko sta legli počivat in želeli staršem lahko noč, sta se prijeli za roke. Postelji sta stali druga tik druge. Deklici sta kmalu usnuli.

V sobici je tedaj ždel palček Sanjček, mali dobrodušni možiček, ki ju je poslušal. Ko je čul očetovo pravljico in videl mamini zadovoljni obraz, je prijazno pokimal:

"Vama bom pa še jaz napravil danes veselje! Pojdita v sanjah v pravljico kraljestvo in sprehajajta se po njem!" je šepnil in poljubil obe na oči.

In že isti hip sta se deklici znašli na čudovito krasnem vrtu polnem samih dehtetič rož.

"Joj, kakšno cvetje! Natrgajva si ga!" je vzkliknila Nada in se nagnila k temno žametni vrtnici.

Vrtnica pa je dvignila glavico in iz cveta se je nasmehnilo drobno čudovito lepo obličje:

"Kaj bosta z menoj? Naglejšta in

naduha se teh cvetov, a potem vaju moj služabnik metulj pospremi daje!"

Deklici sta bili zadovoljni.

Tedaj se je vrtnica stresla in že je iz nje vzdihnila krasna majcena vila. Prijela ju je za roke in z njima zarajala:

Rija, rija, rija, rija,
polna sreče, polna slaja
naša sončna je mladost!

Rija, rija, rija, rija,
večno smo v objemu maja,
in prirode sanjamo skrivnost!

Nato je zginila. Že je stal pred njima zal mladenič s sijočimi krili: "Jaz sem metuljček Frfotavček, kar z menoj!"

Podali so si roke in odhiteli med cvetjem dalje.

Naenkrat jim je zasijalo nasproti čudovito mesto. Ko so vstopili vanj, so zazrli same mavrične ulice, ki so sijale v sedmih barvah.

"To je pravljico mesto", je pojasnil spremljevalec, in že so dospeli do sijoče zlate palače, kjer je nenedoma zginil.

Odpri se so vrata, začula se je skrivnostna godba in že sta stali deklici pred krasno kraljico, ki ju je objela in poljubila.

"Kako sem hrepnela za človeškimi otroci. In zdaj sta vendar prišli vedve, kajne saj ostaneta pri meni?"

Deklici sta že hoteli pritrditi. Tedaj jima je naenkrat zasijala v srehi mila podoba njune mamice in dobri očetov obraz.

"Kaj bi rekla najina ljubljena mamica! Ne tu ne moreva ostati!" se je oglasila Šaša.

"In najin očka? Od žalosti bi obupal!" je odvrnila Nada.

Vila se je zresnila:

"Bodita vendar pametni! Poglejta!"

Vila je odgrnila blesteči zastor

Mladinski kotichek

pri oknu in obe sta kar kriknili začudenja. Zazrli sta se v morje žarenja. Iz sijočih barv so vstajale skrivnostne slike, oživljale in spet zginjale. Morje je zavladalo. Od vsepovsod so vstajali veseli pritlikavčki in krasne vile. Zaplesali so in ju vabili.

Najlepše vile so priplavale k njima, ju objele in opojno zapele.

"Torej pri nas ostaneta, saj vidita, kako je lepo" je spet omenila kraljica.

"Ne, ne! Kje je mama, moja zlatamamica!" je zaplakala Nada.

Šaša je pa krepko udarila z nogo ob tla:

"Ni lepo, kar zahtevaš, kraljica! K mamici in očku hočeva, hočeva, hočeva! In moraš naju pustiti, morati!"

Nato se je razlegnil Nadin jok.

Hipoma sta se obe stresli.

"Kaj vama je, dušici naši?"

Odpri sta oči.

Pred ležiščem sta stala zaskrbljena starša.

"Tako vzdihujeta v spanju in Nada je jokala", de je mama.

"Ah, sanjalo se nama je tako lepo in tako hudo, saj so naju hoteli kar ločiti od vaju", je dejala Šaša.

Obe sta pričeli objemati starše. Ko sta se pomirili, sta globoko zaspali.

MIHEC IN UALA

Mali Mihec živi v naši vasi in roditelja lepo skrbita zanj. Vselej, kadar zagleda belo štokljo z velikim klopotalom se razjezi. Štoklja ima kaj grdo navado: neprestano se seli. Spomladi in poleti živi na dvorišču malega Miheca, jeseni in pozimi se pa potepa po tujih deželah. Daleč na jugu ob obali reke Hip-Hip je njeno stanovanje.

Vasica Tam-Tam je zamorska vasica. Tukaj stanuje zamorček Uala. Ves je črn, samo zobke ima bele kakor sneg, okoli pasu pa nosi rdeč predpasnik. Uala ima štokljo zelo

rad. Štoklja ve povedati vse polno zanimivih reči. Zamorčku pripoveduje o malem Mihecu, ki stanuje daleč na severu v beli kočici. Pripoveduje mu o širnem morju, čez katero mora leteti vsako jesen in vsako pomlad. Pripoveduje mu, da ima Mihec zlate lase, sive oči in rožnata usta. Štoklja Klopotača pripoveduje in Uala jo ves zamaknjen poslušaj. Naposled postane zamorček tako radoveden, da začne moledovati:

"Draga štoklja Klopotača, čez nekaj mesecev bo prišla pomlad in spet boš odletela na sever v svoje drugo stanovanje. Vzem me s seboj! Tako rad bi videl belo kočico, malega Miheca in rad bi letel s teboj nad širnim morjem."

Štoklja Klopotača se popraska z dolgo rdečo nogo za ušesom. Čez nekaj mesecev pa reče Uali:

"Dobro! Sedi na moj hrbet in me čvrsto primi okoli vratu. Paziti moraš, da ne padeš v morje, drugače te bodo ribe pojedle."

Uala sede štoklji na hrbet in se je trdno oklene. Zletela sta. Zdaj buči pod njima morje, zdaj vidita visoke gore, zdaj spet širno ravan. Po dolgem potovanju prideta do bele kočice.

Štoklja začne kričati, da jo slišijo daleč naokrog. Ljudje prihitijo iz svojih hiš in gledajo v tisto smer, odkoder se bliža štoklja. Tudi Mihec priteče iz bele kočice, za njim oče, mati, pes Pazi in domača muca.

Vsi se razveselijo štoklje, kakaj zdaj vedo, da je prišla pomlad. Štoklja se raduje prisrčnega sprejema, počasi se spusti na dvorišče in posadi malega zamorčka Uala na tla.

Jojmene, kako strmijo ljudje! Kar verjeti ne morejo. Odkar stoji vasica, ni še nikoli prišel zamorček v vas. Vsi ga prijazno pozdravijo, a najbolj vesel ga je Mihec. Dobra prijatelja bosta postala in Mihecu odselej ne bo več dolgčas, kadar bo štoklja odletela v južne kraje.

OČE NA DOPUSTU

Iz daljnih je krajev prišel na dopust, veselje kipi mu iz prs in iz ust.

Oj žena predraga, naj vse ti povem, kar mislim in skrival v tujini sem nem.

Moj sinček, k očetu vesel priskakljaj in s sočnimi usti, poljubček mi daj!

Glej, hčerka, postala deklica si lepó, ljubeče krog vrata ovij mi rokó!

Peljite povsod me po domu okrog, naj vidim, kako vas vse čuval je Bog!

In mene ohranil v tujini je tam, da mogel sem zopet vrniti se k vam.

A težko je slovo pač bilo takrat ko spet odhajal se je bojevat!

Franjo Neubauer.

ker je mislil, da se njegova soproga nahaja v Parizu.

Sedaj pa je moral od tujega človeka zvedeti, da se grofica nahaja že osem mesecev v Moskvi.

— Oh, večkrat sem imel čast, — reče knez Korzakov, — da sem se nahajal v njeni družbi. Prav za prav sem o vsemu poučen in moram zato posredovati.

Gospod grof, pozneje bomo govorili o tem.

— Knez, takoj lahko govorimo o tem, — odvrne grof. — Če čuti željo, da bi videla svojega otroka, se lahko vrne v dvorec.

— Ona sme torej priti?

Grof pokima.

Nato pa prekine ta pogovor in začne govoriti o drugih stvareh.

Še isti večer je poslal knez Korzakov glasnika v Moskvo.

Nedvomno je, da je ta nosil grofici poročilo, da grof ne dela ovir za pomirjenje in se ne upira njeni vrnitvi v dvorec.

Tako je minilo osem dni.

Ta čas je bil zame cela vrsta trpljenja in muk.

Knez Korzakov je neprestano tičal pri Liviji.

Vozila sta se na izlete, skupaj sta čitala in se zabavala. Videl sem, da je knez vedno bolj osvajal njeno srce.

Ona se je sicer vedla tako, kakor se mora vesti prava ponosna deklica napram moškemu.

Ni dovoljevala, da bi se ji približal in ko je nekoč med pogovorom položil svojo roko na njeno, sem videl, kako ga je pogledala, — jasno sem videl njen hladni in začuden pogled.

Grof je postajal Korzakovu vedno večji prijatelj.

Slutil sem, da se bo v kratkem času slavila v dvorec zaroka.

Sklenil sem, da po tem dogodku ne bom ostal niti minute več v dvorcu.

Tisto noč nisem mogel spati.

Nisem imel več teka, pohajal sem po dvorec kakor mesečnik, kakor v sanjah.

To so morali seveda tudi drugi opaziti.

Ko sem se nekoč nahajal v knjižnici in ravnokar razvrščal knjige po policah, vstopi Livija, oblečena v elegantni neglizhe.

— Hotela bi kako knjigo, — reče ona in stopi k polici, ki se je nahajala v moji neposredni bližini.

Pri tem se mi je tako približala, da mi je lahko pogledala v obraz.

— Kaj vam je? — me nenadoma vpraša. — Že nekoliko dni opažam, da ste tako blede. Ali ste morda bolani?

— Ne, ne, — sem ji odgovoril, — nise mbolan!

— Toda vaše oči nimajo več one sijaja, kakor nekoč. Če vas morda kaj drugega tlači, zaupajte se mojemu očetu, — on vas ljubi in vam bo pomagal!

— Kontesa, nočem in tudi ne smem dolgočasiti gospoda grofa s svojimi zadevami, — sem ji odvrnil.

— Zakaj ne? — me vpraša ona in me začudeno pogleda.

— Gospod grof mora reševati važnejše stvari, — ji odgovorim z drhtečim glasom, — jaz pa — jaz sem samo lakaj!

Priklonil sem se in hitro odšel.

Ko sem se pri vratih še enkrat obrnil, sem videl akko se je Livija nenadoma zdrznila.

Tisti večer so doživeli služabniki v dvorec veliko presenečenje.

Prispela je kočija, s katero se je pripeljala grofica Vera Livijina mama.

Kočija je bila natrpana z velikanskimi kovčki, škatljami in zavetki. Začudil sem se, ko sem jo zagledal.

Ta žena se je naravnost pomladila. Kaj je bilo temu vzrok? Morda njena dekliška obleka, — ali pa morda njena pomirljiva poteza na njenem

V njenih očeh se je svetil izraz sreče.

Zdelo se je, da ni bila več tako nervozna, ni se več pritoževala tako nad svojimi živci kakor nekoč.

Ko je dospela, se je razgovarjala najprej z grofom, — seveda sama, brez prič.

Njuno razmerje ni bilo niti najmanj pristržno, toda vendar je bilo tako kakor v prejšnjih letih.

Srečanje z Livijo je bilo čudno. Navzoč sem bil, ker se je Livija s sešla s svojo maeerjo pri obedu.

Livija je vstopila in ko je zagledala svojo mater, se ji je počasi približala in ji poljubila roko.

— Otroci moj, moj dragi otroci, — vzklikne grofica Vera, — objami me! Oh, kako sem hrepnela po tebi!

Ona hoče poljubiti Livijo na usta.

Toda mlada kontesa se ji umakne, obrne glavo, tako da se je grofica dotaknila s svojimi ustnicami samo njenega lica.

Nato stopi Livija korak nazaj in reče:

— Mati, jaz vem, da si hrepnela po meni.

Vem tudi to, da si potovala iz Pariza v naš dvorec izredno hitro — trajalo je le pet mesecev.

Toda jaz sem čitala neko knjigo kjer popisuje potovanje okoli sveta v osemdesetih dneh.

Grofica se vgrizne v ustnice. Ničesar ni odgovorila.

Livija sede nato za mizo in začne srebati svojo čokolado.

Nekoliko pozneje vstopi knez Korzakov.

Knez in grofica se pozdravita kot stara prijatelja, on poljubi večkrat roko grofice Vere, nato pa se vsede poleg nje.

Zvečer sem odšel na vrt na izprehod.

Čelo mi je žarelo, sveži nočni zrak pa mi je ugajal.

Podal sem se v gozd in kmalu sem dospel do stare razvaline, ki so ji

pravili kapelica.

Obdajali so jo prekrasni bori, — nekoč je bila lepa, mala božja hišica, ki je bila zgrajena v spomin na zločin, — ki ga je storil neki kmet nad svojim gospodarjem.

Pred mnogo leti je namreč neki grof, ki je sedaj že davno mrtev, zapeljal hčerko nekega kmeta.

Ko je oče to zvedel, je odšel v dvorec in vprašal grofa, če bo njegovo hčerko poročil.

Grof se je smejal kmetu v obraz.

Rogal se mu je in ga vrgel iz hiše — smatral je kmetov prihod za šalo.

Toda kmalu se je prepričal, da se kmet ni šalil.

Ko je drugi dan pohajal po gozdu in dospel ravno na prostor, kjer se sedaj nahajajo razvaline te kapelice, skoči na njegova kmet, oborožen z veliko koso, zamahne z njo in odreže z enim samim udarcem grofu glavo.

To je bilo njegovo maščevanje.

Ubijalca so seveda prijeli in ga kaznovali s smrtjo.

Na tistem mestu pa, kjer je tekla grofova kri in kjer je umrl, so zgradili sorodniki kapelico, v kateri se je vsako leto vršila maša za pokoj njegove duše.

Od takrat je gotovo že minilo sto let.

Tudi grofovska družina je že davno pozabila na svojega prednika, ni se več brigala za rešitev njegove duše in tako so bile sedaj na mestu, kjer je grof umrl, le že razvaline.

Stopil sem v te razvaline.

Tu sem bil sam, — nesrečnejšiče vedno samoto.

Tako sem bil nesrečen, a sem hotel kričati, — zdelo se mi je, da sem doslej zastojal živem in da zame ni več prostora na svetu.

Vsedel sem se za nekim stebrom na razvaline in poslušal kako grgrga divji golobi, — prisluškoval sem vsem nemirom in glasovom temne noči.

Dolgo sem tako sedel, premišljeval in vzdihoval, naenkrat pa sem se zdrznil.

Hej, kaj je to?

Slišal sem neki ropot, — toda to ni bil ropot živali.

Jasno sem slišal korake.

Nekdo se je približeval razvalinam.

Nista minili niti dve minuti, ko sem zagledal v mraku senco nekega moškega.

Ko sem natančneje pogledal, sem ga spoznal.

Bil je Korzakov.

Umaknil sem se nekoliko korakov in se skril v ozadju.

Česa išče knez tako pozno v kapelici?

— Česa želi tukaj?

Ha, skozi možgane mi blisne misel, — kri se mi je strčila v žilah.

Ah, gotovo ima z njo sestanek, — ni dvoma, da je to ljubezenski sestanek!

Livija mu bo sedaj prihitela v naročje, ha, igralka, komedijantinja!

Ni mu dovolila, da bi jo prijel za njeno roko, sedaj pa ima z njim sestanek na tem samotnem in pustem mestu.

Korzakov se ustavi in si prižge cigareto.

Nato se začne pred kapelico sprehajati.

Od časa do časa je stopil v gozd in pogledal, če morda kdo ne prihaja.

Razumel sem njegovo nepotrpežljivost.

Če čaka človek na Livijo, se mu zdi vsaka minuta — večnost.

Nenadoma pa vrže knez svojo cigareto na tla, trenutek pozneje pa sem že zagledal neko ženo, — sveti Bog, kako mi je bilo pri duši, ko sem zagledal svilen ogrtač, ki sem ga tolikokrat izročil Liviji, — njen mali klobuk, ki ga je navadno nosila.

(Nadaljevanje)